

Kaina 50 ct.

IV – 1926 metai

SKAUTŲ AIDAS

MĖNESINIS SKAUTŲ LAIKRAŠTIS

5-6 (28-29) Nr.

Gegužės—Birželio m.

126809

T u r i n y s.

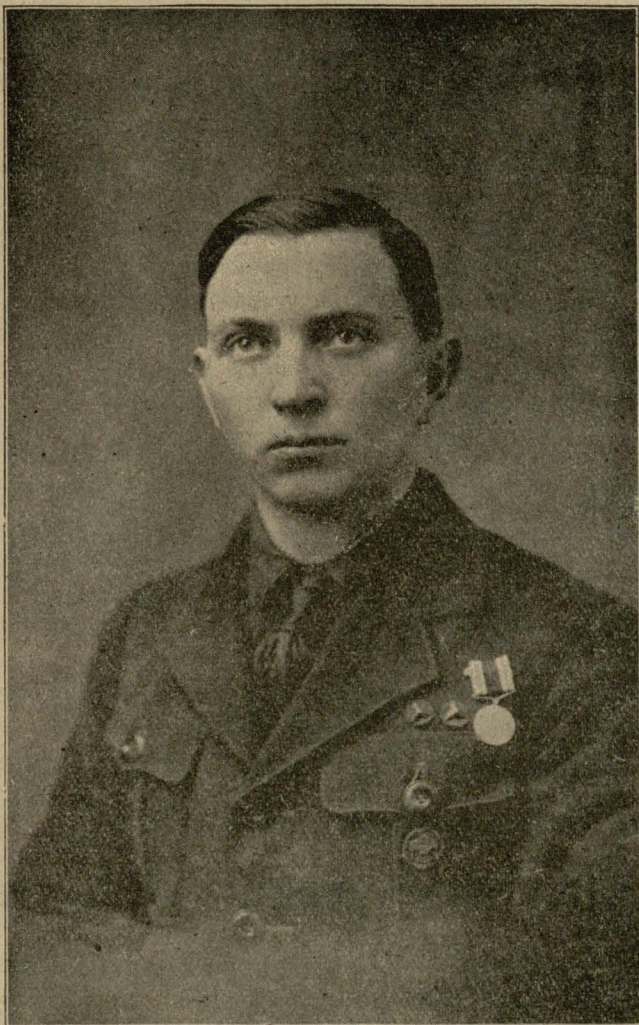
1. <i>G. Panemunis</i> . Mūsų daina	2
2. Broliai, sesės	2
3. Lietuvos Skautų Brolijos Šefo Įsakymas	3
4. Vyriausio skautininko įsakymas	3
5. <i>Pr. Morkūnas</i> . Kelios mintys apie iškilas ir stovyklas	4
6. <i>Visbauda</i> . Mūsų laipsnių egzaminai	8
7. <i>Pask. Daukvila</i> . Tarp bananų šakų	9
8. <i>Sktn. Ig. Tomašauskas</i> . Lietuvos stovykla	11
9. <i>Pautlus</i> . Gyvenimo kryžkely	12
10. Kaip mes vaduosim Vilnių	13
11. Skaučių skyrius	14
12. Vilkiukų paukštyčių skyrius	14
13. Iš skautų gyvenimo	
a) Lietuvoje	16
b) Skautai užsieniuose	19
14. Fizinis auklėjimas.	
a) <i>J. Macells</i> . Vilniaus ripka	20
b) <i>P. Dineikienė</i> . Pusiau plast. mankštos mergaitėms	21
c) <i>Vertė J. Gudjurgis</i> . Nešimas ir imtynės	21
d) Žaidimai	22
15. Nauji leidiniai	24

SKAUTŲ AIDAS

Nr. 5 (28)

1926 m. gegužės — birželio mėn.

IV metai

Mikas Kalmatavičius
Vyriausias skautininkas ir vyriausiojo štabo
viršininkas.

126809

2893

9. Bendaravičių Antaną	— Lazdijų I Kęstučio „ „
10. Aukštikalnį Kazį	— Biržų I Valančiaus „ „
11. Petrušaitį Kazį	— Linkuvos I Algimanto „ „
12. Kuzmickį L.	— Jurbarko I Gedimino „ „
13. Jakubauską Al.	— Telšių I Algimanto „ „
14. Vaičių Petrą	— Ežerėnų atskiros skilties skiltininką,
15. Urniežtį J.	— Kražių Šarūno dr-vės draugin.
16. Macelį Jurgį	— Skautų Aido fizinio lavin. skyriaus vedėją,
17. Spudą Baltrą	— Skautų Aido administratorių.
- Į skiltininko laipsnį:

1. Merfeldą Stasį — Joniškėlio I Gedimino dr-vės draugin.

(pas.) V. Sk. Majoras *Kalmatavičius*

Vyriausias skautininkas ir Vyr. Sk. Štabo Viršininkas

Su originalu sutinka

Sktn. P. Sležas

Vyr. Sk. Štabo Adjutant.

Pranešimas.

Visos draugovės, skiltys ar tuntai, kurie šią vasarą ruošia ar buvo ruošę stovyklas, privalo tuojau prisiųsti Vyr. Sk. Štabui darbų programą, o stovykloms pasibaigus gana smulkų stovyklos gyvenimo aprašymą.

Vyr. Sk. Štabo Bendro Skyriaus Vedėjas.

Kelios mintys apie iškilas ir stovyklas.

(Sekta „Ekskursionnyj metod“, Angerto ir Raikovo).

Neužilgo, sesės ir broliai, keliausim į iškilas, o laimingesni net stovyklas ruošime. Vėl galėsime smagiai gamtoje laiką praleisti. Bus gražu, linksma, sveika, malonu.

Čia noriu kiek pasidalinti mintimis, kaip iš rengiamų iškilų bei stovyklų didesnę naudą gauti. Malonumas ir palieka malonumu, o jei iš to galima gauti nauda, tai nereikia atsisakyti.

Kiekviena iškila ar stovykla turi turėti tikslą. Nors mes einame į gamtą ne mokslinio tyrinėjimo tikslu, bet su ja tiesioginiai susidurdami labiau galime pažinti. Juk vienas svarbiausių iškilos tikslų ir yra persiimti gamta, išjudinti kuriamąją žmogaus vaizduotę ir tuo pačiu dar labiau pamilti tėvynės žemę. Skautus visus įdomauja gamta, tik ne visus vienodai. Imkim skautų viltį — vilkiukus. Juos įdomauja tik artimi, matomi daiktai: smėlis, žemė, gėlės, vabzdžiai, miškuose — samanės, kankorėžiai, kimpinės ir tt. Tai jų mažas pasaulis. Kas yra aukščiau galvos tai jie vaizduojasi, tamsiomis ar šviesiomis

galybėmis. Vaikai vengia tankumyno, tamsos. Jie džiaugiasi saule, plaukiančiais šviesiais debesėliais; žvaigždžių, mėnulio šviesa. Tas juos stebina ir sukelia sąvoką apie pasaulį.

Vilkiukus labiausia tuo galima ir suįdominti. Tenusiskina kiek gėlių, sudeda drauge, o su jais galima pasikalbėti sekančiomis temomis:

s) **Spalva.** Gėlių pavadinimas. Jų antspalviai. Sulyginti su vilkiukams žinomų daiktų spalvomis. Derinti patinkamas spalvas.

b) **Lytys (formos).** Lyginti su daiktų lytimis. Vedryno „taurelė“, švitriežio „žvaigždė“, kvapaus žirniuko „būrės, laivelis, irklai“, žvaginio, baltosios notrelės „lūpos“, tų pačių gėlių „šalmi“ ir tt.

c) **Gėlių medžiaga** — ramunės lapelio standaus audinio švelnumas, šunpjonkė, kiškio dobilas, burbulo lapo paviršiaus blizgėjimas, aklosios notrelės — plaukuotumas ir tt.

d) Gėlių kvapas.

Po pasitarimo skautai gali naudoti gėles žaidimams, kūrybai: tepina vainikus, krepšelius ir kt.

Pritaikyti dainas, sudaryti gyvumą. Tačiau čia reikalinga sugauti jaunuolių mintis, su jais susižaisti, susigyventi. Iš anksto sugalvota tema čia neįmanoma. Namų skautai tegu nešasi gėles, lapelius, papuošia savo kambarius. Parsineštą tenupaišo spalvotais paišeliais, sukarmo iš spalvotos poperos panašius.

Rengdami iškilą ir stovyklą kiek vyresniems skautams galime užduoti temą: „Pavasario pėdsakais“. Reikia ieškoti pavasario, rinkti, ką jis duoda (gėles, medžių šakeles [tik ne daug]) ir t.t. Po iškilų galima padaryti mažą, pavasarį rodančių daiktų, parodėlę. Tat pats gali būti ir apie kitas metų laiko dalis.

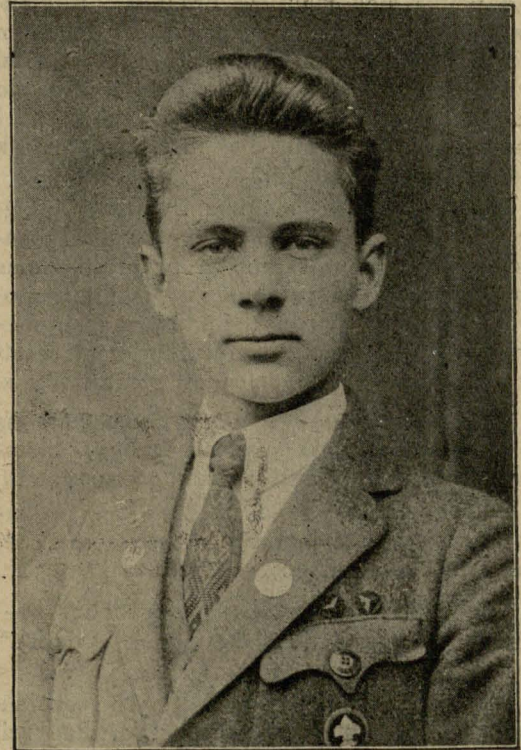
Kitokios temos: „Žmogaus gyvenimas mieste ir miške“, „Žmogus gyvulių tarpe“, „Apie gėles“ — kaip vadinasi, kur auga, „Apie vabzdžius“ — kaip gyvena, „Apie paukščius“ — kuo skiriasi tarp savęs, iš kur ir kada kas atlėkė*), „Apie medžius“ — lapų spalva, stuobrys, viršūnė, šakos, šlamesys; medžio apibūdinimas — beržo švelnumas, ažuolo galingumas, apušės spurdingumas. „Apie upes, upelį, ežerą, lauką, pievą, trakelį, kalną, slėnį, daubą“ ir tt.

Kai kur čia minimas temas gvildenant, gali darbuotis ir vilkiukai, tik jiems nereikia užkrauti, ko negalėtų išpildyti.

Temas duodame, kad skautai iškiloje ir stovykloje išsigilintų į gamtą ir aprašytų savo mintis ar išpūdžius. Pačioje iškiloje kiekvienas gali užsibrėžti sau planą ir, kokią vandaną visiems nurimus, parašyti rašinėlių. Tačiau jį galima ir namie rašyti. Tik svarbu, kad iškilos sukeltos mintys ir nuotaika nebūtų užmirštos.

Parašytą gali sunaudoti tunto laikraštis ar šiaip kas. Kaip medžiaga tatau gali palikti iškilų ir stovyklų išpūdžių istorijai.

Tokios iškilos ir stovyklos bus mūsų naudojamos įvairiems tyrinėjimams: *dailės* — lyginti dailininkų nupieštus gamtos reginius; *literatūros* — lyginti rašytojų kūrinius su tikrybe. Pav., „Anykščių Šilelį“, „Birutės“ kalną ir t. t.; *istorijos* — pilis,

Skautininkas Staugaitis
buvęs Mariampolės Tunto Tuntininkas.

piliakalnius, mitus; geografijos — pažinti vietų ypatybes; gamtos — stebėti gyvąją ir negyvąją gamtą.

Kiekviena iškila ar stovykla turi palikti gilų pėdsaką mūsų sieloje.

Gamtoje mes ūgdysime savy grožio skonį ir kiekvienas savo ar tai mėninininko, ar literato, gamtininko ar kitokio mokslininko pašaukimus.

Sakysim, gamtos mes mokomės mokykloje. Tačiau iškila ir stovykla duoda progos gamtą jausti. Vokiečių romantikas Novalis'as pasakė: „Veltui mokyti gamtą suprasti, kaip veltui yra aklą gimusį mokyti matyti... Tas gamtos nesupranta, kas nemoka į ją įeiti, kas savo jausmais nesusijungia su visomis esybėmis“.

Laimė, kad, kaip aklų gimusių mažą yra, taip ir žmonių, kurie grožio jausmo neturėtų. Atsiminkim, kaip gamta veikia kiekvieno žmogaus jausmus. Įsitikinsim, kad mūsų siela, gamtos reginius matant, visados virpa.

*) Būtų naudinga, kad kiekviena skiltis stovykloje pasistengtų pažinti bent vieno paukščio, vabzdžio, gyvulio gyvenimą.
Red.

Gal būt, gamtos įtakos paslaptis pareina, kad veikia sielą ir jutimo organus. Daugiausia matom spalvų ir lyčių gausumą, girdim mišką šlamant, užuodžiam kvapą, net skonį jaučiame. Įvairiais būdais gamta atbalsio ieškodama eina į mūsų sielą. Skautas turi į gamtą ne tik žiūrėti, bet ir matyti, ne tik klausyti, bet ir girdėti.

Ilgainiui gamtos mėgimą ir jutimą auklėjant reikalinga sustiprinti įgauti vaizdai, sumegsti atskirus reiškinius ir praplėsti žinias apie gamtą. Čia svarbu, kad iškilų ir stovyklų vedėjai sutartinai rinkytų temas ir medžiagą. Jas tinkamai taikintų, turėdami mintį per matomus reikinius ieškoti gamtos sielos.

(Gamtos jutimo ugdymo vyriausias tikslas turėtų būt su gamta suartinti žmogų). Skautybės tikslas — suartinti žmogų su gamta.

„Būna laikai, — sako Ž. — Zand'aitė, — kada jaučiuos žole, paukšciu, medžio viršūne, dangaus žydrumu, gėlele...“

„Nejau šitie kalnai, bangos ir debesys — nėra mano sielos dalis, kaip aš — jų dalis?“ — klausia Baironas.

Štai šį ryšį suprasti, pajusti yra svarbiausia. Tai labai sunku — pirmiausia, kad reikalauja ir nuo pačių vedėjų ir dalyvių stipresnių pojūčių.

Tam reikalinga iš anksto rengtis. Temas reikia mokamai parinkti. Geriausia mokytojams padedant.

Be to, iškilai yra svarbūs vieta, atitinkami metų laikai, diena ir oras. Taip pat reikalinga gerai pažinti vietos padėtį kad sugebėti išrinkti geriausią vietą.

Pavasarij, saulėtą dieną — yra gera išrinkti linksmą, gėlėmis marguojančią, saulės kaitinamą miškely aikštelę.

Rudenį — nukritusių lapų paausuotas miškas sudaro atitinkamą rudenio nuotaiką. Saulė, lietus, debesys turi savo ūpą; palaukė, kalnas, kūdra — savo žydėjimo valandą. Tatai sugauti, duoti mūsų sielai galimybę pajusti gamtos sielą ar šiokiame ar tokiaime jos gyvavime — yra iškilos tikslas.

Vedėjo vaidmuo, iš karto žiūrint, ypač iškilos pradžioje atrodo esąs mažas. Jis paruošė nuotaiką. Toliau turi kalbėti gamta.

Jos, o ne vedėjo, iškilininkai turi klausyti, savo jausmus išreikšdami pasikalbėjime kokią nuotaiką darė jiems iškilos vieta. Ar jie tokie atėjo, ar čia pasikeitė? Kokios gamtos vaizdų ypatybės tatau sudarė? Kokios spalvos, marginiai, kvapas, šviesa ir t.t. Į kiekvieno skauto sielą gamta išstara paskutinį žodį. Nes žmogaus kalba nėra negalėtų išreikšti ką siela pergyvena.

Del pačios iškilos ar stovyklos yra manančių, kad tai tik žaislas, pasivaikščiojimas į gamtą. Tačiau ne visai taip yra. Žaidimai, pasivaikščiojimai, judėjimas gamtoje yra ne tik priemonės gamtai pažinti, bet savy išaukinti dailės jausmą.

Mokykloje mes mažai gauname galimybės gamtą pažinti. Kartais ką paįsdydami neva su gamta susiduriame, bet tai būna daiktai, o ne miškų ir laukų pasaulis. Tokios jau mokyklos gyvenimo sąlygos. Todel skautų stovyklos ir iškilos čia plačiai turi būti naudojamos.

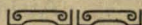
Laiką iškilose, stovyklose įvairinkim pasivaikščiojimais. Nueikime į tankynus, į mišku užaugusias tarpukalnes ir paskum išeiikime ant kalno, nuo kurio matytus platus akiratis. Nė viena vieta, kalnas, dauba, klampynė neturi būti aplinkoje, kurios neaplankytų skautas.

Susidariusiai nuotaikai sustiprinti nieko ypatingo imtis nėra reikalo. Puikias kalbas atidėkim kitam kartui. Kokie nors žodžiai sudarytų tik nereikalingą iškilmingumą. Kas kita suaidėjusi daina, žaidžiamas ratelis...

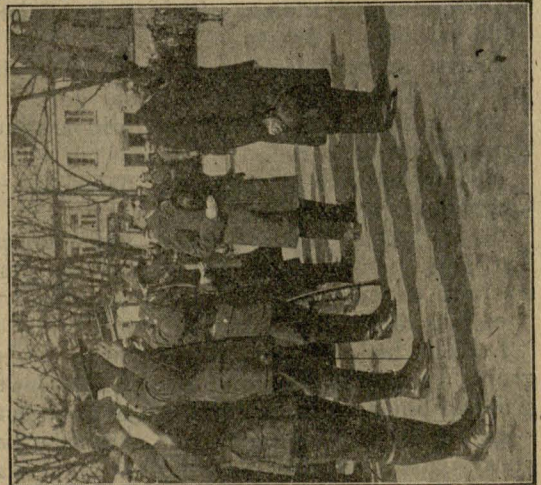
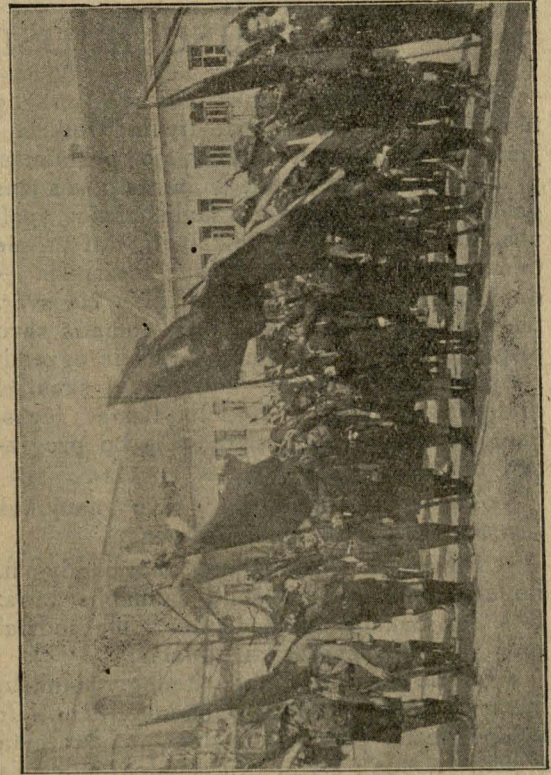
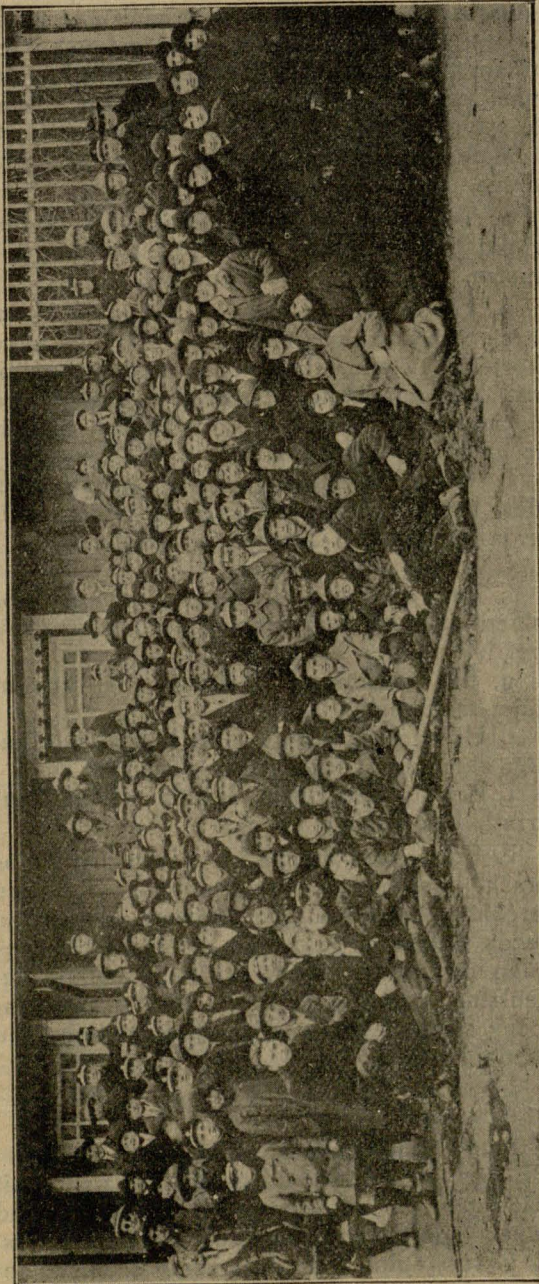
Gamtoje pabuvę skautai jausis ko geriausiai. Tai suprasti tik prisižiūrėkime, kaip gamta veikia žmogų. Tylėdami, iš šviesios, saulės kaitinamos aikštelės, nuveskim skautus į miško tankmę. Žiūrėkim — tur būt tils jų balsai, po šviesios žydrumos jus tamsaus skliauto dvelkiamą rimtį.

Vakarais išėję iš palapinių pažvelgkime į tamsų, žvaigždžių gausumu žibantį dangų, audros metu sekime užeinančius debesis ir trankantį perkūną, kaitrios vasaros dieną saulutės spindulių žaislus, rytą, vakarą rūkų kalnus ir gintaro rasą, o sieloje prasiskleis gamtos meilės žiedai.

Pr. Morkūnas.

Pirmieji skautų kursai
Kaune 7--11 balandžio
1926 m. Kursų dalyviai,
uždeję vainikus ant pa-
minklo žuvusiems už
Lietuvos laisvę ir apžiū-
rėję Karo Muzėjų, jo
sodely nusifotografavo.

1] P. Resp. Prezidentas
sveikina skautus.

2] Iškilmingai skautų
priesaika.

Tai vaizdėliai iš 2) ba-
landžio Šv. Jurgio šven-
tės Kaune.

Visbauda.

Mūsų laipsnių egzaminai.

Minėtieji egzaminai pas mus yra pernelig teoretiniai. Per maža juose atspindi reikalavimas iš gero skauto gyvenimo pažinimas, praktingumas. Taip yra. Iš antros pusės mes galėtumėm čia daug įdėti lavinamosios spalvos, bet — jei norime reikalauti, tai turime tiems reikalavimams priruošti; mažiausia — duot programą ir nurodymus. Man čia svarbu štai kas: visi skautai turi domėtis savo prigimtojo kūno lavinimu. Todėl ir egzaminuojant turime žiūrėti, kad jaunas skautas, drauge su žiniomis auklėtų fizines jėgas, daug žinotų ir daug galėtų. Čia tai programai duosiu kiek medžiagos.

Vokiečių pfdfinderiai savo naujokus „švęsdami“ duoda tokių uždavinių.

1. Pirmiausia — išmiklinto kūno bandymai. Po egzaminų (ne mūsiškų!) jaunuolis taria: „Aš esu Sakalas miklaus kūno“. Tie žodžiai rodo, kad jis lavinosi! Duodama:

a.²⁾ Prie laužo padaryti ritmingų mankštų ir rankų judesių, visus raumenis įtempti ir kūną ištiesti; parodyti teisingą ir iškraipytą eigastį (eiseną); lygiai (fliessenden) judesiais šliaužti, netrukčiodamas atgal; judesiai kad būtų valdomi ir drąsūs.

Eisena mūsų neišmiklinta, nedaug ir visi judesiai. Todėl tie bandymai labai geri.

b. Parodyti katės šliaužimą prie kraliko; tigro žingsnius narve.

c. Turime savo grupės šokį parodyti. — Gaila, kad jų dar neturime.

d. $1\frac{1}{2}$ klm. lauku parbėgt nepavargęs. Turi būti bent mėnesį mankštinėsis bėgime ir žinoti dėsnius, kaip sveikas kojas užlaikyt.

e. 800 metrų bėgti basam.

f. Kelis begimus laimėti lenktyne su visa grupe, (pas mus draugove ar skilčia). Judesiai turi būti dvasios valdomi. Tam duodama:

g. Spalių mėn. nubėgti per skruobly (lapotą) mišką 800 m. nepadarius jokio šlamesio. Jo bėgančio keli klauso.

i. Mokėti šliaužiantį leopardą parodyti prie laužo. Savaitę turi būti išgyvenęs stovykloje be jokio apavo.

j. Turi būti bent savaitę vienas keliavęs. Jei grįžta iš kelionės suvargęs, pūslėtomis kojomis, jo kelionė tikslo nepasiekė!

k. Turi būti nudegtas visu kūnu saulės.

Tie visi dalykai turi įeiti į mūsų programą. Skautai turi būti sveikatingi ir pajėgūs!

2. Skautų sportas dar turi kitą sritį. Ją mes ir per maža atminėm. Dvasiai plėtotis geriausios sąlygos sveikas organizmas ir išlavinti pojūčiai. Kasdienį gyvenimą mes įvertinam tik iš gautųjų išpūdžių. Išpūdžių gaudam per akis, ausis, nosį, odą, liežuvį. Menkas bus pionierius, kuris nemokės atskirti užsimerkęs bėgančio arklio nuo avies. Duodama.

a. Tamsią naktį sekti pėdsaką iš popieriukų (10 ctm.), kas 20 metrų išlbaškytų 800 metrų. Popieriukai numeruoti.

b. Giedrią dieną įžiūrėti dūmus už 3 klm.

c. Stovyklos viršininkas už 50 metr. laiko korteles 12 ctm. skersmens: raudoną, geltoną, mėlyną, baltą ir ružavą, — paeiliui po sekundės jas keičia; nurodyt visas spalvas ir jų eilę, — kelis kartus.

d. Grigo Ratų uodegoj, prie antros žvaigždės, turi matyt žvaigždėlę ir su visais ratais ir ją akmenukais ant žemės išdėstyti.

e. Žinoti akių higiena.

f. Turi būti mėnesį plovęs silpnu druskos skiediniu nosį; turi įtraukęs nosimi vandenį, vėl išleisti per burną.

g. Būt uoščiusiam 50 kvapų (tai knygu-tėje pasižymint).

i. Užrištomis akimis sekti pėdsaką (cibulių, akmenų, tvorų kvapu sekdamas).

j. Pažinti užrištomis akimis augalai (sutrinti, kad išleistų kvapą).

k. Užrištomis akimis klausia atskirt: šakos traškėjimą; basą einant; plunksnos poperiu brėžimą, batų šniūrelių surišimą; einantį su lazda geležiniu galu; akmens metimą; degtuko brėžimą; popierio plėšimą; peiliuko sulenkimą; batuotos kojos eigastį; tekantį vandenį; susegimą diržo; einantį su mediniu galu lazda; gėrimą.

Šiuo straipsniu norėjau duoti ne tiek medžiagos, kiek nurodyt, kuriais keliais turi eit skautų fizinis auklėjimas. Iš čia aišku, kad mūsų sportas yra daugiau mažiau bendras, t. y. turi apimt visą organizmo sistemą; negana ir to, — mūsų sportas turi apimt po-

1) Stammeserziehung. Vom Weissen Fuche, Berlin.

2) Duodu medžiagą, kuria galima sunaudot.

jūčių sritis. Pagaliau mūsų sportas turi išmokyti visas kūno funkcijas laikyti valios ranke.

Tie dalykai turi nurodyti, konkretesniais pavyzdžiais, kas yra skiltininkams, draugininkams ar instruktoriams laikytina galvoj.

Tarp banano šakų.

Tai buvo vasaros atostogose, pačioje rugiapiūtėje. Aš buvau tada namie ir kartu su savo namiškiais dirbau lauke. Saulutė jau leidosi. Pamačiau, kad žmonės, kurie tik buvo lauke, vieni išmetę dalgius žiopso, kiti, mažesnieji, bėgte bėga prie kelio ir visi žiūri į kaimo pusę. Manau sau: gal gaisras sodžiuje istiko, ar kas nors panašaus. Ir aš sustojau — žiūriu. Matosi ateina du žmonės, bet prieš saulę negaliu įžiūrėti. Eina artyn — pažinau, kad ten skautų einama.

Tada supratau, kodėl žmonės žiūrėjo. Ir nieko stebuklingo, nes mūsų apylinkėje matyti skautas ir dar uniformoje, tai vis tiek, kaip Kalėdų rytą girdėti perkūnėlių trankant.

Aš norėjau bėgti prie jų ir paklausti, kuo galėčiau patarnauti, nes kaip matyti, jie buvo ekskursantai, bet nutariau palaukti, kol jie patys prieis.

Jie daėjo iki vieškelio ir sustojo, — kaip matyti galvojo ar čia eiti į miškelį ar ne. Dabar nusileidžiančios saulės šviesoje labai gerai galima buvo į juos pasižiūrėti. Vienas iš jų buvo aukštas, laibas, truputį susikuprinęs ir nevysiškai skautiškos išvaizdos. Už nugaros turėjo skautišką kepurę ir vilkėjo skauto uniformą. Jo draugas buvo žemesnio ūgio. Vilkėjo pilna skautininko uniformą, bet sprendžiant iš raudono kaklaraiščio, turėjo būti paskautininkas. Pašonėje turėjo pasikabinęs žemėlapi, ant krūtinės didelius žiūronus. Taip iš tolo atrodė mūsų ekskursantai.

Aš stovėjau ir nežinojau, ar eiti prie jų, ar ne? Įsidrąsinęs — einu. Prieinu arčiau. Ir ką gi aš matau...? Na, gi pažįstamus panevėžiečius skautus.

— Broliukai! — sakau, — kaip gi jūs čia mūsų padangėje?

— Skautas turi pažinti savo tėvynę kojų, akių ir ausų pagalba, — atsako man brolis paskt.

— Aš tai, turbūt, nebepažinsiu kojų pagalba, nes jau šiandieną taip pavargau, kad rytoj vargiai ar begalėsiu eiti, — atsakė jo kelionės draugas.

Kadangi jau buvo vakaras, tai aš savo brangius svečius kviečiau pas save nakvoti, bet paskt. nesutiko, nors jo draugas prašytė prašė eiti pas mane.

Tada paskt. pasivedė mane į šalį, kad jo draugas negirdėtų ir papasakojo, kodėl jis nenorįs eiti pas mane nakvoti.

— Tas mano draugas yra be galo didelis bailys, sakė jis, — todėl norėdamas priprantinti jį prie drąsos, tyčia šią naktį nutariau girioje nakvoti. Žiūrėsiu kaip jis jausis naktį girioje. O jei tu nori prie mūsų prisidėti, tai rytoj anksti ryta ateik į girią ir sušvilpk. Aš atsiliėpsiu. Atsisveikinom. Aš nuėjau namo, o jie nuėjo į girią.

Parėjęs namo aš papasakojau, kas tie per žmonės, į kuriuos visi taip žiūrėjo. Tėvelis ir sesutės apibarė mane, kad aš jų neatvedčiau nakvoti.

Į ekskursiją 3-ims dienoms tėvelis leido. Išėjau gulti, bet ilgai negalėjau užmigti, nes galvojau apie būsimą ekskursiją.

Kelius žingsnius paėjus į girią paskt. pasakė savo draugui Petru, kad jie čia nakvosia. Vargšas Petras ko nesuriko iš baimės, tik susigėdino paskt., kad tas nesijuoktų iš jo vaikiškumo.

Paskt. ilgai nelaukdamas atsisėdo po drūta pušimi ir paprašė dr-go, kad paduotų kuprinę, nes ten buvo jų „provizija“. Pavakarieniavo, atkalbėjo skautų maldą ir rengėsi.

gulti. Paskt. nusivilko savo apsiaustėlį, nusirišo kaklaraišti, atmezgęs jos mazgelį. Skribele, kaklaraišti, žemėlapi ir žiūronus pakabino ant artimiausios pušies, o pats, ploščiu užsiklojęs — atsigulė.

Guli ir laukia, kada ateis Petras, kuris išėjo malkų rinkty, ketindamas laužą kurti, kad naktį vilkai neužpultų, nors jų ten ir nebuvo.

Laukia laukia, o jo kaip nėra, taip nėra. Atsikėlęs pradėjo šaukti, bet viskas veltui... dar kelius kartus sušvilpęs nusiramino. Mat, jis žinodamas draugo baikštumą, manė, kad jis bus atbėgęs pas mane ir apsinakvojęs.

Vėl užsiklojo ir užmigo didvyrišku miegu. Rytą atsikėlęs apsitaisė, pasimeldė ir nusikabinęs dr-go kuprinę, pradėjo pusričiauti. Tik girdi, kad artimosios pušies viršūnėje kaž kas subraškėjo ir viršūnė pradėjo krutėti. Paskt. pakėlė akis ir, išpėkite, ką jis ten pamatė..? O gi, nei daugiau, nei mažiau, kaip savo kelionės dr-gą Petrą. Norėjo surikti, kokių paibelijų jis ten po medžius karstos, bet tas taip bijodamas lipė, kad baisu buvo ir sutrukdyti, galėjo nukristi ir susižeisti. Išlipo.

Išlipusį iš pušies Petrelį paskt. apibarė, kad jis vakar nepasisakęs pražuvo ir klausė kur jis nakvojęs. Apie nakvynę Petras pasi-aiškino tik tiek, kad jis nakvojęs toje pušyje, iš kurios išlipė. Paskt. nieko jam nesakė, tik pakvietė jį prie pusričio. Pampusričiavus paskt. pasiėmė savo ekskursijų dienyną ir pradėjo užrašinėti praėjusios dienos įspūdžius, nepralenkdamas nei šio, kurį dabar skaitote, o dr-gas paėmęs žemėlapi proektavo šios dienos kelionės maršrutą, nes jis geriau žinojo šią apylinkę.

Paskt. dar nebaigė rašyti, kaip išgirdo netoli švilpuką. Petras taip išsigando, kad tuoj išmetė žemėlapi ir žiūri išvertęs akis į paskautininką.

Tas ramiai atsistojo išsiėmė savo „sirėną“ ir davė ženklą „prie manęs“.

Kai aš atėjau prie savo būsimų kelionės draugų, paskt. dar teberašė, o Petras tvarkė savo kuprinę. Paskt. pabaigęs rašyti priėjo prie manęs ir paėmęs už rankos privedė prie Petro ir sako:

— Būkite pažįstami su Pietų Amerikos Indų giminės atstovu. Aš nieko negalėjau suprasti, o vargšas Petras tik raudonavo...

Toliau paskt. liepė Petrui papasakoti apie savo nakvynę. Petras raudonuodamas pradėjo:

— Bijodamas miške gulėti, buvau nutaręs bėgti į artimiausį sodžių, bet buvo labai tamsu, bijojau, kad nepasiklysciau. Tada maniau prisirinkti malkų, sukurti laužą ir visą naktį būdėti, bet bijojau, kad vilkai ugnies nepastebėtų. Tada atsiminiau, kad neseniai skaičiau viename romane, kaip grįžračių miškuose laukiniai daro, slėpdamiesi nuo jaguarų ir kitų žvėrių. Todėl ir aš nutariau šį būdą išmėginti. Nieko nelaukdamas įlipau į pušį, o kad prisnūdus neiškrisčiau, prisirišau diržu. Taip patogiai prisitaisiau, kad net užsnūdęs buvau. Vos tik užsnūdau man jau ir rodosi, kad aš Pietinės Amerikos miškuose, sėdžiu tarp milžino banano šakų, o apačioje, rodos, šimtai jaguarų tik laksto aplinkui, tik staugia, bet lipti nei vienas nedrįsta. Kai pabudau, jau šviesu buvo. Jaguarų aplink bananą jau nebuvo. Tik toliau dar vienas iškišęs savo raudoną liežuvį stovėjo, bet geriau išsiūrėjęs pamačiau, kad ten esama raudonos paskt. kaklaraištės, o vietoje milžiniško banano, belikusi tik paprasta Papilio girios pušis.

Pabaigus jam savo nakvynės aprašymą, pagyrėm, „praktiką“ skautą, kurs net romanuose skaitytus dalykus gyvenime pritaiko. O aš pamatęs, kokių įdomių dalykų atsitinka ekskursijose, dar su didesniu įdomumu rengiaus į kelionę.

Paskt. *Daukvila.*

Visi skautai ruoškitės į Didžiąją Lietuvos Stovyklą (Jamboree 1927 mt. vasarą). Išnaudokite kiekvieną progą, nes reikia pasirodyti Lietuvai ir pasauliui.

Sktn. Ig. Tomašauskas.

Lietuvos stovykla.

Kiekviena organizacija įvairindama savo darbą kasdieninį stengiasi įnešti judėjimą įvykių, kurie tiek idėjiniai, tiek istoriniai yra žygiai, tiesioginiam tikslui atsiekti. Įvykius, kaip tokius sudaro: visuotini suvažiavimai, kongresai, olimpiados, dainų šventės ir t.t., kuriuos ruošia mūsų kaimyninės organizacijos. Neatsilieka nuo jų ir skautai. Kad ir jauna, skautų or-ja suspėjo tinkamai užrekomenduot save net visame pasaulyje, ruošdama didellus pasaulinius skautų suvažiavimus — stovyklas (Džemboree) į kurias vyko tūkstančiai įvairių tautų jaunuoliai. Nėra reikalo kalbėti apie tautines stovyklas, kurios esti, gerai pastatytose or-jose, kone kasmet, ir kurias lanko tūkstančiai jaunų tautos sūnų. Kokį džiaugsmą turi tauta išvydusi prie šviesiai liepsnojančio laužo tūkstančius sveikal auklėtų jaunuolių!

Visai suprantamas ir patelsinamas mūsų jaunų skautų susidomėjimas ateity ruošiamu visuotinąja Lietuvos skautų stovykla.

Tai matydamas, Vyr. Skautų Štabas laiko didžiausią pareigą 1927 metais liepos mėn. suruošti visuotinąją Lietuvos skautų stovyklą. Tiesa, laiko nedaug ir materialės kliūtys nemažos, tačiau, nieko nėra negalimo: pasiryžimas ir noras viską pergali. Mažiau kalbėti ir daugiau dirbti — kiekvienam mūsų turi būti obalsiu. Šiuo laiku pas mus perdaug teorijos, o permaža prak-

tikos. Pirmoji mintis: ruoštis prie būsimosios stovyklos, skatinti visas Lietuvos skautų stovyklas savo programos pagrindan dėti L. St. išdirbtą darbų tvarką.

Sporto ir L. Sk. patiekė Vyr. Štabui programą, kurią patvirtinus skelbiame žiniai.

1. § Stovyklos darbai — visa draugovė

- a) stovyklos įtaisymai
- b) Įrengimo greltumas

2. § Stovyklavimas

- a) tvarka
- b) švara
- c) drausmė.

3. § Dainos ir dr-vių šūkių.

(15 min. kiekvienai. Dainos: skautiškos ir liaudies)

4. § Vaidiniai prie laužo

(dr-vė; gali dalyvauti ir dr-vės skiltys).

Skautų rungtynės.

5. § I dalis.

- a) Pirmoji pagalba
- b) Sukurti laužas 2 degt. ir išvirti pietūs 2 patiekalų. (2 sk.)
- c) Pėdsakų sekimas, (sutartieji skautų ženklai).
- d) Topografija

Visi skautai į stovyklą — prieš akis Jamboree.

- e) Šaudymas lanku. | skautėms—juostos
f) „ montekristu | audimas.
g) Fotografavimas.
h) Skautų bėgimas — 8 (tik) min.
6. § II dalis.
a) Bėgimas 200 mtr. (18 metų pristačius gydytojo liūdidimą).
b) Šokimas į tolį; b) su skautų lazda.
c) Disko mėtymas.
d) Jieties „
e) Trišokis.
7. § III dalis — skiltimis, grupėmis.
a) Signalizavimas 10 skautų.
b) Duonos kepimas 5 „
c) Vėliavų vogimas 7 „
d) Lapės ir šunys 7 „
e) Virvės traukimas (10 skaut.)
f) Ripka (7 skaut.)
g) Kiauliukė (5 skaut.)
h) Estafetė su kliūtimis (10 skaut.)
i) Krepščiavysdis (5 skaut.)
8. §
a) Plastika (skautės)
b) Piramidės (nors ir visa draugovė).
c) Komiškas sportas visa draugovė.
9. § Bendroji dalis.
a) Gimnastikos pratimai (visiems bendrai)
b) Paradai (visa dr-ovė).

Pastaba I. Skautų rungty-
nės I daly dalyvauja 8 skautai;
II — 5 Vienas tik vienoms rungty-
nėms (I ir II d. atskirai).

Pastaba 2. Tas pats skau-
tas tegali dalyvauti tik vienoje
I ir II dalies skautų rungtyne;
III daly, neatsižvelgiant, kad jis būtų
dalyvavęs I-joj ir II-joj daly, —
dviejoje rungtyne.

Prie programos kai kas reikia paaiškinti.
Rungtynių rezultatai reiškiami tašku sistema
(geriausias laipsnis 12 taškų). Taip pavyzd.:
1 § a) stovyklos įtaisyimas (praktiškumas,
komfortas, įst. skaičius ir t.t.) įvertinamas
visai atskirai nuo b) greitumo jos įrengimo
(proporcionaliai išskaičiuojant laiką įstatymų
skaičiui).

Stovykla gali būti rengiama plačiausiu
maštu ir tai nė kiek nepakenks jos įren-
gimo greiui. Lygiai taip pat įvertinama
2, 3, 4 ir kt. §§.

Kas liečia bendrų gimnastikos pratimų,
tai jie bus paskelbti vėliau (rudeni), kurios
draugovės turės paruošti bendrai mankštai.

Baigdamas turiu pasakyti, kad ši prog-
rama nėra galutinė; čia numatomas jos pa-
pildymas*, tačiau dėl pastarosios pakeitimo
abejoti netenka.

Gyvenimo kryžkely.

(Abiturientams)

Šit nebetoli toji valanda, kada ne vie-
nas draugų-ių atsisveikins amžinai su gim-
nazijos suolu, ir išskris į platų pasaulį.
Gaila ir liūdna: čia tiek gražių atsiminimų,
nuauštų brangių ir šventų svajonių, džiaugs-
mingų ir bevilingų valandų prabėgo; čia tiek
gerų draugų būta ir šit skirkis su jais...
Skiriesi ir klausai; ar besusitiksi. Brangios
berūpestingos gimnazijos dienos, pabėgu-
sio minties greitumu. Net gaila ašara nu-
rieda žengiant per mokyklos slenkstį į platų
gyvenimą.

Bet liūdėk neliūdėjęs, verk neverkęs
gimnazijos suoluose ilgiau nebebūsi; tau ji jau
nebe geraširdė globėja, bet, saldžių ir kar-
čių jaunystės valandų atsiminimų lopšelis.
Dabar gimnazija tave jaunuoli-e, pevaro...
Eik, kur nori!..

Paskutines gimnazijos dursis uždarei: at-
sidūrei plačiame gyvenimo vieškely, esi
laisvas nuo jos globos, ir dabar privalai pats
savarankiškai žengti gyvenimo keliu. Stovi
kryžkely ir klausai kur pasiekti gyvenimo
vairą? Gyvenimo kelias, kaip sfinksas, pa-
slaptinai: atspėsi—laimingas, neatspėsi—žūsi.
Laimingas tasai, kuriam Dievas nuo kūdi-
kystės širdy įdiegė pašaukimą, bet vargas
tam, kurs pats savy turi jį surasti. Surasti
savo pašaukimą, reiškia būti laimingas. Bet
sueiškot paslaptiną žmogaus širdy pasėtus
gabumus labai sunku. Už tai į šį dalyką
nereikia per pirštus žūrėti, bet visu jaunat-

*) Papildymus, sumanymus, paklausimus, (pridė-
jus pašto ženklą atsakymui). Siųsti mano vardu—Šiau-
liai. Dvaro g. 122 iki rugsėjo 15 d. vėliau Vyr.
Štabui.

vės entuziazmu, rimtumu ir atsidėjimu, reikia ieškoti nuo pat mažystės metų.

Kas pasirinkti? Atsakymas trumpas: kas patinka, kas labiausia įdomauja. Mums šiandien dar labai trūksta šių žmonių: gerų komersantų, agronomų, ekonomistų, politikų, dūlomųjų, inžinierių ir t.t. Kas tai mėgsta—tepasirenka. Bet einant į aukštuosius mokslus reikia atsikratyti nuo minties būti ponais. Tą kalkime ir savo namiškiams, kad mes ne ponais norime būti, bet apsišvietę, rimti darbininkai, tautos gerovės kūrėjai. Taip pat nereikia ieškoti ir palningiausio pašaukimo, bet mylimiausio. Kiekvienas darbas yra valstybei reikalingas ir brangus. Dar kartą pabrėžiu, kad reikia pasirinkti tai, kas labiausia patinka: kam esi pasiryžęs visas savo jėgas paaukoti.

Dabar kyla klausimas, kur geriau studijuoti: ar Lietuvoj ar užsieny? Visur! Kas turi galimybių, tevažiuoja į užsienį. Tik, žinoma reikia pasirinkti geriausius universitetus. Mums tiesioginiai, pažinti ir persisunkti vakarų kultūra, kurios grūdus turėsime ugdyti savo tėvynėj; labai labai naudinga. Tuo keliu ėjo ir japonai ir šiandien jų tauta yra viena kultūringiausių ir galingiausių pasauly. Mūsų gi aukščiausias idealas — pastatyti savo tėvynę visų tautų priešaky mokslo, kultūros ir civilizacijos atžvilgiu. Fizinė galybė pasaulio nenustebinsime, bet dvasinėmis jėgomis galime. Ne tik galime būt ir privalome. Kitaip mūsų tauta turės žūti. Mes turime ugdyti dvasinę galybę, kurios jokie priešai nepaglemž, kuriai niekas nepraves demokracijos linijų. Prie šio aukščiausio idealo derinkime ir savo pašaukimą.

Dažnai mes atsidūrę į didelius miestus studijuoti, pasiduodame jų kelksmingai įtakai, mussuvilioja išsigimusios mados modernizmas. Ypač tai galima pastebėti mergaičių tarpe. Bet, jų netrūksta ir vyriškiuose. To mes skautai turime saugotis. Turime būti ne ponais, bet tos bakūžės sūnumis, iš kurios esame kilę. Ugdykime tvirtą charakterį ir tuomet labiau mes pajėgsime atsispriti prieš blogą ir pavojingą miestų dvasią, pastatydami prieš, sveiką skaisčią sodžiaus dvasią. Kova bus sunki, bet nusiminti neteks tam, kurio širdy kaištai liepsnoja gražūs mūsų obalsis—Dievas ir tėvynė. Galima kely ir suklupti, bet atskelti privalome dar galingesni, atkaklesni, dar labiau užsigrūdinę dvasią. Kilnių idalų dėl moderninių nuodingų madų netenka užsižadėti. Be jų—mūsų dvasinis ištyžimas ir mirtis. Mes skautai—es, kaip tik turime būti kilnių idalų vyk dintojai, sargai—tautos dvasios reiš kėjai. Skauto tipas — apsišvietęs, kultūringas sodletis, kuris nesibijo ir nenusigąsta, jei jį vadinsi: neivlu, nesubrendusiu, kaimiečiu, tamsuoliu, nedrašiu, juokingu ir t.t. Šių epitetų nereikia kratytis: jie nėra nei kelsti nei blogi. Tik pasakykime jiems, kad mes labai džiaugtumės, jei juos tik tais vardais galėtume pavadinti.

Pasikalbėjimą su jumis, abiturientai, baigiau. O jūs, atsikvėpę ir nušluostę prakaitą nuo kaktų, prie kryžkelės išsiskyrę, nueinate pasirinktais keliais: žengiate jūs jais drąsiai ir nenugalimai. Čia mes jūs sutinkame ir pasveikiname skautiškai — būdėk! Šis pasveikinimas buvo yra ir bus labai reikšmingas jūsų gyvenimo kelionėj. Laimingai
Paulius.

Kaip mes vaduosim Vilnių?

Į tą klausimą atsakė keliolika vilkiukų ir keli skautai. Įdomiausių atsakymų suderinus mintis talpiname.
Red.

Vilkiukas. Labai man gaila, kad aš vilkiukas. Mažytis, niekas manęs nebijo. Kad aš ir daug galvoju apie Vilniaus vadavimą, bet taip kaip didelis negaliu eiti ir mušti lenkų. Man tankiai sapnuojasi, kad aš ant Švento Jurgio žirgo kapoju lenku pulkus, sapnuojasi, kad esu Vilniuje, kur miestas

daug didesnis už mūsų Štaullus, o kada atsisundu taip „smagu ir nesmagu“ pasidaro.

Bet aš manau jėl visi berniukai įst tų į vilkiukus, užaugtų, taptų skautais, tuomet mes sudarytumem tvirtą kariuomenę ir išvytumem lenkus iš Vilniaus.

Skautas (pagrindinės mintys). Mes visi turime būti pasiruošę stoti į kovą su lenkais, žadinti Vilniaus vadavimą kaimiečių tarpe ir linkėti lankams pasisekimo tarpusavėse peštinėse.

Skaučių skyrius.

Skaučių skyrius užmezgė susirašinėjimą su tarptautine skaučių taryba, iš kurios gauta informacijų.

Atsižvelgdama į nuolat augantį mergaičių skaučių judėjimą įvairiuose kraštuose ir didelį skaičių gaunamų iš skaučių organizacijų laiškų, kuriais reikalaujama nurodymų ir informacijų, 1919 m. vasario m. Lady Baden-Powell įsteigė Tarptautinę Sk. Tarybą, kurioje darbuojasi keliolika ponių. Kiekvienai poniai yra pavesta atskira šalis, kur yra, ar ik torganizuojamas, skaučių skyrius. Kiekvienos ponios-korespondentės pareiga yra informuoti Vyriausią Skaučių Bustinę, Anglijoje, apie jai pavestos šalies skaučių judėjimą, teikti joms informacijų ir nurodymų, žodžiu, — būti tarpininke tarp pavestos šalies jai skaučių ir Vyr. Skaučių Bustinės. Manoma, kad tuo būdu galima greičiau ir tiksliau susirašyti su atskirų šalių organizacijomis, negu kad vedant susirašinėjimą betarpiu su Vyriausia Bustine.

Tarptautinė Taryba neduoda jokių įsakymų ar parėdymų, — jos tikslas palaikyti ryšius tarp viso pasaulio skaučių ir informuoti jas apie kitų šalių skaučių gyvenimą.

Ką iki šiol nuveikė Tarptautinė Taryba.

1. Palaiko ryšius su 38 kraštų skautėmis, kurių tarpe yra ir mūsų kaimynės latvės

(tikimės, kad ir mes greit būsime jų skaičiuje).

2. 1920 m. liepos m. sušaukė įvairių šalių skaučių konferenciją Oksforde. Dalyvavo 14 šalių skaučių organizacijų atstovės. 1922 m. birželio m. buvo sušaukta panaši konferencija Kambridge. Dalyvavo 23 šalių atstovės.

1924 m. buvo suruošta viso pasaulio skaučių stovykla Foxleas'e — skaučių lavinimosi centre. Toji stovykla žymiai sustiprino skaučių tarptautinio draugiškumo jausmą.

3. Tarptautinė Taryba nuolat ragina ir tobulina įvairių šalių skaučių susirašinėjimą su kitomis organizacijomis.

Štai Tarptautinės Tarybos uždaviniai ir tikslas.

Jos nariu gali būti kiekvienos šalies skaučių organizacija, kuri dirba pagal Baden-Paulio sistemą. Manome, kad ir Lietuvos skautės taps pasaulinės skaučių šeimos nariu.

— Skautės, organizuokite prie tuntų „Skaučių Skyrius“. Tuo būdu jūs palengvinsite mums darbą, nes tomet, norint gauti informacijų, nereiks kreiptis į kiekvieną draugovę atskirai, kas sutaupys daug laiko ir lėšų.

Vyriausio Štabo
Skaučių Skyrius.

Vilkiukų paukštyčių skyrius.

Vilkiukų uniformos ir ženklai.

1. **Ke puraitė.** Tams. mėlynos spalvos džokeika, t. y. mažutė, apdengianti nuo viršugalvio vos $\frac{3}{4}$ galvos, kepuraitė susiūta iš 6 trikampių, priešaky mažutis apvalus kozirkas, ant kurio guli sutraukiamas dirželis, kuris gali būt nuleistas po kaklu prilaikyti kepuraitę nuo vėjo.

2. **Bl i u z ė (marškiniai).** Tamsiai mėlynos spalvos matroska. Kalnieriukas keturkampis, apvedžiotas tris eiles baltų dirželių $\frac{3}{4}$ centimetro platumo; apačia sutraukta guma, rankovės su mankietais, dviem sagom užsegamais, viena kišenė kairiajame šone; su uždangalėliu. Vilkiuko bliuzė nešiojama ant kelnaičių, apačia sutraukta guma.

3. **K e l n a i t ė s.** Tamsiai mėlynos spalvos, aukščiau kelių, plačios prilaukimos arba petnešomis arba tam tyčia prisiūtu stanikėliu.

4. **Kaklaraištis** 75 centimetrais ilgio trikampis, būrelio spalvos.

Laipsnių ženklai.

1. Vilkiukas išlaikęs vienausio kvotimus ir davęs įžodį gali dėvėti kaklaraištę, vilkiuko baltą ženklelį — vilko galvą ir ant kairės rankovės virš alkūnės būrelio spalvos trikampį (jo kraštinis ilgis 4 cent.).

2. Išlaikius dviausio kvotimus prisiuvama lygiagrečiai su jo pagr. trikampyje juodos arba tams. mėlynos spalvos virvelė $1\frac{1}{2}$ milim. storumo per vidurį sumegsta į mazgelį, kurį skautai riša ant kaklaraištės.

3. Būrelio vadas (šešetininkas) nešioja prie šių visų ženklų dar švilpuką ant žalios (galima ir kitokia) virvelės ir žemiau trikampio 2 baltas juosteles.

4. būrelio vado padėjėjas (pašešetininkas) dėvi švilpuką ant virvelės ir po trikampiui vieną baltą juostelę.

5. Senas vilkas prie skautų uniformos dėvi dar geltonos spalvos ženklelį — vilko galvą.

6. Vilko padėjėjas dėvi ženklelį vilko galvą tamsiai mėlynos spalvos dugne.

Paukštyčių uniforma ir ženklai.

1. Kepuraitė tams. mėlynos spalvos pama.

2. Bliuskutė tamsiai mėlyna matroska. Tokia kaip vilkiukų.

3. Sijonėlis tamsiai mėlynas klotas arba rauktas.

4. Kaklaraištė—tautinės spalvos juostelė.

Laipsnių ženklai.

Laipsnių ženklai paukštyčių ir jų vadų toki pat, tik vietoj vilkiuko ženklelio jos dėvi paukštyčių ženklelį.

Albomai.

(Sulig Baden-Powelio).

Vilkiukų gaujos privalo turėti savo albumus. Galima juos paversti labai įdomiais, talpinant juose piešinius, fotografijas ir laikraščių iškarpas. Bet visa tvarkyti ir klijuoti ten reikalinga labai švariai. Medžiaga žinoma turi būti renkama įdomiausia, ant kurios savininkas žymi irgi metus.

Tą aš esu patyręs, nes nuolat turėjau albumą. Aš laikau šias knygas nepaprastai įdomioms, nes dažnai labai naudinga priminti senai praėjusius dalykus. Pirma mano knyga prasideda atvaizdais mano tėvo ir motinos ir vienu piešiniu, kurį aš paįščiau turėdamas tris metus amžiaus. Kaip piešinys, tai nėra garsus, bet yra įdomus savo išvaizda rodančia, jog aš mėginau savo jėgas būdamas nedidesnis už vilkiuką. Didelis džiaugsmas yra vedant pačiam albumą. Tai yra lyg menas laikant jį švaroje ir tvarkoje.

Štai patarimai teikiami mano patyrimo.

Darykit albumą iš plono kartono. Popiera paprastai palinkus susiraukšlėti.

Formatas geriausias bus 16×24 ctm. Albumas mažesnis nelaiku pasibaigia ir dažnai pasitaiko nepatogumai talpinant dideles fotografijas. Apdaro viršuje pažymėkit savo vardą ir datą kuomet albumas pradėtas rinkti, yra malonu pradėti nuo pat mažiausių metų, kad turėti knygą per ištikus metus (tad mano darbas), arba įžymesniais jūsų gyvenimo laikotarpiais.

Pavyzdžiui, jei jūs būtumėt mokykloje, jūs galėtumėt turėti knygą talpinimui mokyklos pažiūrų, atvaizdų draugų, žaidimų ar koncertų programų — gali būti knyga ir namui ar atostogoms.

Jūs turėsite begalinį džiaugsmą atrasdami visa tai subrendusiame amžiuje. Bet vesti albumą reikia nuošaliai nuo kitų užsiėmimų. Nereikia, kad tai kliudytų jūsų žaidimams ir kitiems skautų užsiėmimams. Nereikėtų jums praleisti visą laiką užsidarius su žirkėmis ir klijais kambary.

Geriausia (tai bent mano prityrimas) turėti didelį voką kur kemsama visa, kas gal būti įdomu saugoti. Skautų nuotraukos ištrauktos iš laikraščių istorijos, visokių rūšių fotografijos, viskas įvairiai surenkama, viskas priuošiama laisvo laiko valandomis, lietingomis dienomis. Jei jūs patys fotografuojate, tai rasit tam daug smagumo, tačiau tai nemažai kainuoja. Tai, kas gražesnio ir geresnio jūs patys turite išpaisyti savo sąsiuvinyje. Turėdami čia pasisekimą, jūs galėtumėt gražią dieną užsitarnauti „dailininko“ ženklelį.

Atėjus laikui klijuoti atkarpas reikalinga pagaminti klijų. Jie padaromi visai lengvai:

Įdėkit į mažą puoduką pusantro šaukšto miltų (arba kelis gabalėlius krakmolo), pripilkit truputį šalto vandens ir maišykit ligi pasidarys skysti klijai. Paskui, visą laiką maišant, pilkit verdančio vandens kol turėsite melsvą tirštąką teslą, įdėkit kelis gvazdikų spuogučius nuo gedimo ir klijai priruošti.

Jums lieka pasirūpinti teptuką, žirklių, atkarpoms dėžes, paišelio žymėjimui vardų ir datų ir seno laikraščio. Tas laikraštis tuo patogus, kad tepant klijais fotografijas reikalinga ypač ištepti kraštus ir kampus, tepant gi visa padeda ant laikraščio. Dažnai graži išvaizda būna nupiaunant fotografijų kraštus ir kampus.

Plunksnakotis.

Lietuvoje.

Šiauliai.

Ir mes šiauliečiai (kaip ir visi Liet. sk.) šventėm šv. Jurgio dieną. Nuėjom į šv. Jurgio bažnyčią. Kun. Grubis pasakė mums pritaikintą pamokslą, sugrįžom vėl į gimnazijos kiemą ir išsiskirstėme pietaut. 5 val. vėl visi uniformuoti susirinkom gimn. kieman. Čia Tuntininkas (vardavininkas) p. K. Ubeika gana gražiai į mus prabilo, jam baigus sugrojo dūdų orkestras.

Mūsų sportininkai kursuose išmokę „Vilniaus ripką“ gražiai ją „padaužė“, mes, kurie pirmą kartą matome tokį gražų tautinį žaidimą, išsižioję žiūrėjome.

Ripkininkams pailsus buvo sukurtas laužas, perskaityta keletas Tuntininko įsakymų, pakelta keli skautai į laipsnius, paskirtas naujas garbės skautas.

Tunto adjutantas Kaziukas Palčauskas įteikė savo „portfelį“ Antanui Sauliui. Vyriausio skautininko įsakymu abu adjutantai ir vyr. sk. Lapinskas pakeliami į „raudonsnapius“. Jie davė įžodį darbuotis skautybės labui. Visi skautai kiek tik galėdami sušuko savo mylimam Tuntininkui, esamam ir buvusiam adjutantui galingą B u d ė k!

Tai taip šiauliečiai šventė.

Artinasi vasara. Gaila, kad toli nuo mūsų miškai, reikia daug puspadžių nuplėšti, kol nueini (apie 10—12 klm.) bet visvien darom ir darysim iškilas, kad parodyti visuomenei, jog ir Šiauliuose yra skautų, kad atminti, jog buvom jauni, o svarbiausia pažinti tėvynės-močiutės gražiausią turimą pražydusią pavasario gamtuzę.

Šiaulietis,

Rokiškis.

Š. m. Gegužės 1 ir 2 dieną įvyko skautų-čių rankdarbių paroda, davusi apie 100 lt.

gryno pelno. Žymesnieji parodos eksponatai: gan gražios tautiškos juostos, išsiūvinėjimai, piešiniai, ištisos įvairių valstybių pinigų kolekcijos ir t.t. Gana įdomus skautiškos literatūros skyrius ir senų knygų rinkinys. Pu blicka, kaip teko girdėti, paroda patenkinta. Mes taipogi džiaugiamės. Nes skauto vardas pasidarė populiariesnis platesnėje visuomenėje.

Gyvuojame neblogai. Nuo pernai metų veikia Skautams Remti Dr-jos skyrius, kurio nariais yra dauguma Rokiškio inteligentų. Mokytojai mums taip pat palankūs.

Dabar veikia dvi berniukų, viena mergaičių dr-vės ir vilkiukų-paukštyčių gauja. Berniukai turi savo būklą, kur daro užsiėmimus ir sueigas. Būklas papuoštas skautiškais ir Lietuvos kunigaikščių paveikslais. Jame tel pa ir dr-vių knygynas, turįs apie 150 įvairaus turinio knygų. Paminėtina dar skilčių bibliotekėlės turtingesnės net ir už dr-vės biblioteką iš kurių knygos išduodamos skaityti tik vietoje.

Pask. A. Deksnio dėka veikia II-ji skiltininkų kursai, duoda skautams galimybės susipažinti su vadovavimo technika bei teorija.

Š. m. Gegužės 2 d. liko atidarytas Rokiškio Rajono Tuntas. Tuntininku išrinktas Žem. Pol. mok. viršininkas, atsargos kapitonas *Vl. Jankauskas*. Tą pačią dieną įvyko skautų vakaras. Vaidinta J. Paukštelio „Palaiminti būkit“. Pelno gauta apie 200 litų.

Šią vasarą manoma daryti ekskursiją laivais Klaipėdon. Eina priruošiamieji darbai.

K. Morkelis.

Anykščiai.

Jau 5 metai, kaip Anykščių vidurinėje mokykloje gyvuoja I-oji skautų-čių „Vytauto“ draugovė. Per tą laiką kartais mūsų skautai visai iškrikdavo, tai vėl susiburdavo, bet—25 metais, suvažiavus skautams po vasaros

atostogų vėl su nauja energija stojo prie darbo ir dr-vė įstūmė į geresnes vėžes. Prie šio kilnaus darbo prisidėjo buvusias Utenos skautų draugininkas vyr. skilt. (dabar vietos mokytojas) *Jonas Stundžia*. Iš rudens buvo daromos kelios iškilos, kuriose skautai uoliai dalyvaudavo.

Veiklesnių narių dėka, įsisteigė skautų kooperatyvas, kuris dabar gan gerai veikia.

Žiemos metu veikimas nesustojo. Buvo šaukiamos sueigos, rengiami vakarėliai ir t.t.

Dabar dr-vėj yra apie 50 skautų. Visi išlaikę egzaminus į III-ji laipsnį, o dabar dauguma rengiasi laikyti į II-ji.

Dr-vė leidžia šafirografuotą laikraštėlį „Anykščių skautą“, kurio jau pasirodė 4 N.

Kovo 4 d. skautų patrono šv. Kazimiero šventė, kaip kitos dr-vės, taip ir Anykščiai iškilmingai šventė. Rytmetį bažnyčioj buvo laikomos skautams pamaldos. 5 val. vakaro įvyko sueiga, į kurią atsilankė vietos mokytojai ir inteligentai. Draugininkas atidengęs susirinkimą trumpai papasakojo skautų atsiradimo istoriją. Mokyklos kapelionas, turininga ir gražia kalba paaikšino šventės reikšmę. Visi skautai iškilmingai davė įžodį, prieš kurį kapelionas taipogi tarė keletą žodžių. Po įžodžio skautai suvaidino 2-jų veiksmų scenos vaizdelį iš skautų gyvenimo „Motutės diena“, kuris labai suįdomino atsilankiusius svečius. Programai užsibaigus gerbiamieji svečiai išsiskirstė gerame ūpe, linkėdami skautams gero pasisekimo. Galima tikėtis, kad ir Anykščių inteligentai prisidės prie skautybės idėjų plėtimo.

Pavasariui atėjus manoma tankiai daryti iškilas ir grožėtis Anykščių gamta.

Kazio Jonas.

Panevėžys.

Švento Jurgio šventei paminėti, š. m. balandžio mėn. 25 dieną įvyko I-sios Kęstučio draugovės sueiga. Tuoj susirinkus, perskaityta keletas įsakymų. Po to draugininkas vyr. skilt. M. Martinaitis vedė įdomų ir linksmą pasikalbėjimą apie mūsų patroną šv. Jurgį ir jo kovą su drakonu. Skautai įdomavosi ir noriai klausė dr-ko pasakojimo.

Pašnekėsiui užsibaigus „Šunys“ padainavo keletą dainelių ir įvyko priruošiamasis mazgų konkursas. Tuo sueiga ir baigėsi.

Baltas Lap.

Užpaliai (Utenos apskr.).

Visi įdomavomės skautybe, bet nebuvo kam pradėti. Pagaliaus mokyt. Liulevičiaus pastangomis įsikūrė pirmoji skautų d-vė. Visi skautai už tai esame dėkingi ir linkime jam ilgiausių metų. Dabar, ačiū Dievui, turime 6 sk.: 2 mergaičių ir 4 berniukų. Tikimės ateity susiprėti.

Ne-lius.

Šiauliai.

Šiaulių skautų sporto ir žaidimų šventė, Š. m. gegužės 23 d. Šiaulių skautai-ės su ruošė I-ą šiai metais sporto ir žaidimų šventę su malonių pasivaikšiojimu Miesto Sode, dūdų orkestrui griežiant. Šventė prasidėjo 4 v. p. p. parodos aikštėje. Svečių dalyvavo apie 700—800. Dauguma visuomenės veikėjai ir inteligentai, mat netoli miesto buvo kelios šokių gegužinės, kiti šokti nuėjo. Pradžioje kalbėjo Tuntininkas p. U b e i k a ir Šiaulių miesto Burmistras p. S o n d e c k i s. p. Burmistras ragino svečiams labiau domėtis sportu, skautams-ėms dėkojo ir linkėjo toliau sėkmingai sporte ir artimųjų sušelpime dirbti... Skautai-ės darė mankštų, gyvųjų paveikslų, žaidė „Vilniaus ripką“ įdomių žaidimų ir lengv. atletikos. Ypatingai svečiams patiko komiškas sportas. Šventė baigta 7 val. vak. Svečiai labai buvo patenkinti. Gryno pelno gauta apie 350 litų, visas pelnas skiriamas III-os Š. R. T. skautų-čių stovyklos įrengimui Šventei dalimis vadovavo pskl. Stanevičiūtė, sklt. Grinius, sklt. Kvederas ir sklt. Veitas. Griežė 8 p. p. dūdų orkestras. Nuo 9 v.—11 val. v. Miesto sode orkestras griežė pasivaikščiojimui, kur įėjimas buvo neapmokamas.

Bravo mūsų skautai-ės ir visi vadai, taip energingai ruošę šią šventę!

A. S.

III-oji Šiaulių R. T. stovykla. Tunto štabas su didžiausiu intempimu ruošiasi stovyklai. Gal būt pasiseks, p. agr. Zubovui padedant gauti graži vieta prie Santeklių dvaro, kur Virvytė į Ventą įteka, nuo Vieksnių 4 klm. Daug vadų ir šiaip skautų-čių nori vykti į stovyklą, bet finansai kaip kam gana „kieti“. T. Štabas rūpinasi gauti kur lėšų, kad neturtingesnius ir gabius skautus-es išleisti į stovyklą. Ši stovykla gal būt yra paskutinė prieš Lietsvos skautų Džemboree, bus ruošiamasi šiam dideliam įvykiui. Stovykloje kiekvienam skautui-ei bus duota progos iš-

Pask. Kazlui Palčiauskiui

delei brolio mirties reiškiam
gilioi užuojautos.

„Lapiniai“.

Kazlui ir Jonui Plačeniams

delei jų tėvelio mirties reišk
kiam gilioi užuojautos.

„Lapiniai“.

laikyti bent vienu petyrimo laipsniu aukščiau. Rods, bus ir apdovanojami kai kuriais laipsniais (paskiltin., skiltin. ir kt.). Taip gvildeinama skautybės dalykai.

Stovykla prasidės š. m. birželio 17 ar 18 d. Pragyvenimas kaštuos 35 lit. Tęsis 2—3 savaites. Priimami ir ne mūsų T. Rajono skautai, sąlygos tos pačios. Kitų Tuntų skautai-ės, norintieji dalyvauti mūsų stovykloje iš kalno praneša T. štabui. Plačiau sekite „Lietuvoj“ ir kt.

Antanas Sl.

— „Lapinių d-vė matydama kaip pradeda nykti jų graži istorijos medžiaga, įsteigė jai „Istorinį Lapinių Muziejų“ ir jį tvarkyti pavedė paskl. V. Zubovui.

Muziejun talpinami visi nusidėvėję, atsitarnavę, turį savyje atsiminimų iš „Lapinių“ istorijos daiktai pav.: skilčių gairėlės, teatro liekanos kaip: kandai, kaūkės, kepurės ir t. p. senos fetros, lazdos švilpukai, skalpai, šlipcai, dovanos, taikiniai, lankai, strėlės ir d. t. p.

Kiekvienas daiktas turi parašytą savo istoriją ar paaiškinimą kodėl jis talpinamas muziejun.

D-vės, s-tys arba atskiri skautai norintieji arčiau su muziejum susipažinti yra prašomi prisijusti savo antrašus, kuriuo galėtų siuntinėti reikalingi paaiškinimai.

Antrašus siųsti: „Lapinių“ štabui, Šiauliuose, Pagyžių 72.

Vyr. Lapinas.

Kaunas.

Kadangi šv. Jurgio Lietuvoj nėra švenčiama, tai ir skautų oficialės iškilmės buvo atidėtos į balanožio 25 d.

Tą dieną, sekmadienį, 11 val. visas tuntas susirinko į Iglulos bažnyčia, kur buvo išklausyta mišios. Po jų visi skautai, gražiai išsiričiau, lydint orkestro aidams, nužygiavo į Rotušės aikštę ir keturkampiu sustojo. Tuo

tarpu atėjo Vyr. Sk. Štabas su vyriausiu sktn. Kalmatavičium priešaky, pasveikino ir palinkėjo sekti skautų Patrono kilnias dorybes. Paskui atvažiavo ir L. S. B. Šefas, Lietuvos Respublikos Prezidentas, p. Stulginskis, lydimas p. Giros, Šefo pavaduotojo. Pasveikinęs skautišku šukiu, prabilo į skautus linkėdamas, kad skautų eilės ne tik skaičiumi didėtų, bet taip pat, kad stiprėtų ir didėtų jų dvasinės bei fizinės jėgos, kurios būtų sunaudojamos tėvynės gerovei, garbei kelti ir Vilniui vaduoti. Po to įteikia L. Sk. B. Šefas vienai berniukų ir vienai mergaičių dr-vėms vėliavas.

Buvo duota iškilmingai įžodis. Davusiems įžodį p. Šefas linkėjo garbingai jį pildyti.

Džiaukimės, sulaukę naujų kovotojų už kilnias skautybės idejas!

Įžodžiui pasibaigus, einama į Karo Muziejų baigti šventę. Čia kalba p. Gira ir tunt. Mačiuika, pabrėždami, kad skautai ne tik turi už savo idejas kovoti, bet ir už tėvynės laisvę, mylėti ją visa širdimi ir nesigailėti nieko jos gerovei. Už žuvusius karžygius buvo pagriežta gedulos maršas, per kurį visi skautai saliuotavo didžiuoju saliuotu prašydami Aukščiausiojo žuvusiems karžygiams amžinos ramybės, prisiekdami kovoti už tuos pačius brangius Tautos idealus, už kuriuos jie drąsiai mirė.

Paulius.

Joniškėlis.

Čia skautų d-vė įsikūrė 1925 met. rudenį. Neturėdama gerų vadų veikia silpnai. Į III laipsnį skautai išlaikė kovo 4 d., o įžodį davė balandžio 23 d. D-vės sueigos daromos kas dvi savaiti. Skautai sueigas lanko. Buvo padarytos kelios iškilos. D-vė leidžia neperiodinį laikraštėlį „Gabiją“.

Skautai šventė „Vilniaus dieną“ (spalių 9 d.). Tą dieną buvo padaryta d-vė sueiga, kurioje buvo daug kalbėtasi apie Vilnių ir

jo vadavimą. Vakare prie degančio laužo publikai pasakyta prakalba apie Vilnių. Po to padainuota kelios tautiškos dainelės.

Balandžio 23 d. buvo padaryta iškila, kur prie laužo buvo pašnekėsęs apie šv. Jurgį ir jo riteriškus darbus. Po to skautai davė ižodį.

Gegužės 15 d., tarp kitų organizacijų ir skautai pagerbė didvyrius, žuvusius už Lietuvos nepriklausomybę, nunešdami ant jų kapų vainikus. Tos dienos vakarą skautai, kartu su šauliais suruošė gegužinę, kur didesnė dalis programos buvo skautų atlikta.

Šiaip skautuose matyti noras dirbti Tėvynės ir visuomenės labui.

Apuokas.

Skautai užsieniuose.

— Estijos skautai šią vasarą liepos 6—12 d. ruošia savo pirmą tautinę Didžiąją Stovyklą (Jamboree) ir kviečia Lietuvos skautus atsilankyti. Pragyvenimas 3½ lt. į dieną. Norintieji vykti tesikreipia į vyr. štabą, Kaunas, Laisvės Alėja 26.

— Latvijos skautai š. m. rugpiūčio 1—15 d. ruošia skautininkų kursus, į kuriuos kviečiami Lietuvos skautininkai. Išlaidos su kelione sieksią apie 100 litų. Gali vykti ir vyresnieji skautai virš 18 m. a. Norintieji tesikreipia į Vyr. štabą.

— Tarptautinis skautų biuras praneša, kad čekoslovakas Martin Stojar keliauja apie pasaulį su skautiška uniforma, būdamas ne skautas.

— Š. m. liepos mėn. tarptautinis skautų žurnalas „Jamboree“ išeis su straipsniu apie Lietuvos skautus ir atvaizdais iš Lietuvos skautų gyvenimo. Adresas: „Jamboree“, 25, Buckingham palace Road, S. W. 1. London, Anglija. Kaina visiems metams 7 lt. 50 ct. Žurnalas eina 4 kartus į metus anglų ir prancūzų kaiba.

— Amerikos skautų organizacija š. m. gegužės m. 1 d. Vašingtone turėjo iškilmingą tautinės skautų tarybos susirinkimą, į kurį buvo specialiai atkviestas iš Anglijos Skautų šefas B. Powelis. Posėdis įvyko didžiausioje sostinės salėje su 6.000 vietų publikai. B. Powelio ir Amerikos valstybės prezidento skautų garbės pirmninko Kulidžio kalbos buvo perduodamos per radio ir jų klausėsi 800.000 Amerikos skautų! Po susirinkimo ir parodų B. Powelis aplankė daugelio Amerikos miestų skautus.

— Balandžio 23 d., šv. Jurgio dieną, Baden Powelis pasveikino Lietuvos skautus eilėmis, kurios čia išverstos:

Sirdingų linkėjimų jums aš siunčiu.

Tikiuosi — jūs eisit keliu mūsų tiesiu

Ir žiemai prašlinkus lankysit laukus,

Kur Jurgis Šventasai valdovas jums bus:

Linkiu jums pasekti jo kilniąją jietį —

Blogumą naikinti, viską nugalėti.

Te džiaugsmas ir juokas visur jus atras

Linksmi sau praleiskit stovyklų dienas.

— Siamo skautai atsiuntė sveikinimus ir linkėjimus Siamo Naujųjų Metų (1-mo balandžio) proga.

Sktn. Čečeta

Tarpt. Skyriaus vedėjas.

Sveikiname visus skautus - abiturientus linkėdami mokslo suole, pasemtas žinias skautiškai pritaikyti gyvenime, kad būtų kuo didžiausia nauda Dievui ir Tėvynei.

Red. ir Adm.

Fizinis auklėjimas

Veda J. Macelis.

Vilniaus ripka.

Jau „Skautų Aide“ rašyta apie šitą mūsų tautinį žaidimą. Dabar tytomis praeidami pro žaidimo svarbą tautiniu atžvilgiu, pallesime tiksliai pačią žaidimo techniką ir ką-ne-ką pritaikinsime skautams.

Ripkos kilmė. Ripka, kurią toliau aprašome, buvo seniau žaidžiama sodžiaus jaunimo. Suedavo berniokai (tą žodį imant neblogo prasme), atsnešdavo statinius, ar iš tvoros išsilauždavo, turėdavo medinę ripką — nuplautą medžio galą, žinoma, nestorą, arba „buksvą.“ Sustoję ellėse imdavo ripką rist. Bet kadangi visi skautai aną ripką gerai atmena, tai aš ją pamirštu ir einam prie „Vilniaus ripkos“.

Aikštė ir įrankiai. Aikštė 100×30 metrų. Aišku, lygi, patogī ripkai rist. Vidury (skersai aikštės) 10 metrų pločio tarpas, — tai pastovus skiriamasis ruožas; nuo jo kraštinių llinijų pradedama žaist. Galinės llinijos (po 30 m.) yra ripkos išrītimo vieta. Kiekviename gale yra vartai po 8 metrus. Vadinas, galai bus 11 m. + 8 m. + 11 m.; šonai 20 m. (nuo vartų iki pabaudos llinijai) + 25 m. (nuo pab. lin. iki pastovaus ruožo) + 10 m. (past. ruožo) + 25 m. + 20 m.

Įrankiai yra guminė ripka ¹⁾ 800 gramų (arba 600 gr.; skautams pastaroji rekomenduotina) ir kiekvienam žaidėjui po lazda, keinj, 120 ctm. ilgio geriausia iš skroblio, drūtgalį ji išlenkta ir jos platumas 8 ctm. Vieta lazdai palmt patarlama padaryt 8-kampė. Ir viskas!

Žaidėjai. Partijos po 7, kurių vienas vadas (skiltimis žaidžiant skiltininkas). Būtina turėti teisėjas. Žaidėjai štai kaip stovi: vartuose vartininkas; toliau du gynėjai, dar toliau vienas pusgynėjis, ir prie pradžios llinijų 3 puolėjai. Išėina maždaug 3-kampis, kurio kiekvienas šonas turi po 3 žaidėjus ir 1 centre.

Žaidimas. Tešiasi 3 kilinius po 25 min. Pradžiai žaidėjai stovi visi savo vietose. Teisėjas sušvilpęs meta ripką į pastovų ruožą, o varovai stengiasi kas sau prispaustį ją keiniu.

Pagavęs varovas rita savajam kuriam ir tada priešai paveržt negali. Visą laiką tarp partijų turi būt tarpas 10 metrų. Kas arčiau nuo metančio, kaip 10 metrų, tas tuo tarpu jos sulaikyt neturi teisės, bet būt jis gali, kur nori. Keiniais ripka tik sulaikoma ir uždedama ant jos keinis. Lazdos nekellama aukščiau pečių. Varovai stengiasi ripką išrist per priešininkų vartus. Pusgynėjis padeda varovams. Gynėjai gina po 11 metrų galinės llinijos ir vartininką, nebėgdami per toll. Vartininkas laiko ripką kuo tik gali. Galimas pasavimas. Metant, ripka neturi lėkt toliau kaip 5 metrus ore. Po 25 min. keičiamasi vietomis. Vadas gali visada savo žaidėjus perkeist vietomis: visi pereina laikrodžio rodyklės kryptimi per vieną vietą, tik vartininkas lieka vletoj.

Lalmėjimai skaitomi taškais: už įrītimą į vartus 2 taškal, o išrītimą per galinę lliniją (po 11 m.) po 1 tašką.

Ripkos paleidimas. Kadangi tai sunku be pavekslų parodyt, tai nenorėdami palikt tai laisvėj duosim nors trumpų nurodymų. Imama ripka taip, kad visi sulenkti pirštai ją prispaustų prie delno, nykštys laisvas. Įtupstas dešine koja į šalį, ranka su ripka prie peties, o kairuoji 45° kampu ištiesta priekin (žiūr. „Skautų Aide“ 3 Nr.); paskum kairę ranką smarkiai sukant ratu į šoną, dešine smarkiai ritama ripka.

Skautams. Žaidimas labai geras, — jis auklėja kolektivizmo pradus žaidėjų dvasloj ir sveikatą su tamprumu ir gražumu kūne, nes įtraukiamas visas kūnas į darbą. Skautams, ypač jaunesiems, reikia kai kurio atsargumo. Pradėt nuo treniravimosi, pirma nuo judeslų, paskum su įrankiu. Jaunesniems reikia mažesnės (juniory, 600 ar 400 gr.) ripkos ir trumpesnio laiko. Instruktorių minty tegu visada bus — neleist jaunesniems azarto. Skautai žaist mokės! Komand

¹⁾ Kol kas gaunama Laisvės Al. 5, but. 2 pas p. K. Dinelką, po 35 litus.

dos baigia žaidimą, o aš tą rašinėlj šūkiu:
„Lenkams Vilniaus nepaliksim!

Iš K. Dineikos spausdinamos „Vilniaus ripkos“ (Karo Mokslo Skyriaus leidinys) paruošė
J. Macelis.

P. Dineikienė.

Pusiau plastinės mankštos mergaitėms.

I.

1-2-3-4 ¹⁾ Žingsnį dešine koja ir ant jos stovėt, rankos šonais ²⁾

II.

1-2-3-4. Truputį pašokt dešine koja, tuo laiku pažengt žingsnį kaire koja ir ant jos atsistot, rankomis, į šonus ištiestomis, padaryt mažus ratelius.

III.

1-2-3-4. Klaupt ant dešinės kojos; rankas lenkt prieš krūtine.

IV.

1-2-3-4. Palikti klupėti; kairę koja ištisti šonan; kairę ranką ištiesti horizontaliai šonan žemyn delnu, dešinę ranką vertikaliai ir pirštais laikytis žemės.

V.

1-2-3-4. Kojos IV padėty, kairės rankos delną atverst aukštyn, pirštus plastiškai sulenkt ir kelt ranką iki galvos aukštyn lenkiant per alkūnę ir riešą.

VI.

1-2-3-4. Palikt V stovy; kairę ranką apverst ir gražint į IV padėtį

VII.

1-2. Atsistot ant kairioslos kojos; dešinioji k. užpakaly; rankos šonais. 3-4. Deš. koja pristatyt; rankas nuleisti.

VIII.

a. Kaire koja žingsnį priekin; ant jos stovėt; abi ranki kairiame šone.

b. Taip pat stovint kelt rankas iki pečių delnais žemyn ir tuomet lenkti alkūnėse.

c. Ištiest priekin rankas, plaštakas užriest aukštyn.

d. Kairė koja pristatoma ir rankos žemyn.

¹⁾ Išlaikymas

²⁾ Terminus žiūr. 1925 m. „Jėgos ir grožio“, 6-7 Nr.

IX.

1-2-3-4. Taip, kaip VIII, tik žengt dešine; koja ir rankas į dešinį šoną ištiest.

X.

1-2-3-4. Dešinę koja kryžmais per kairę, dešinę ranką sulenkt, kairę ištiesta į šoną

XI.

1-2-3-4. Visą ratą apsisukt, kairioji koja gaunas kryžmai per dešinę, rankos palieka X.

XII.

1-2-3-4. Kairioji koja šonan; kairė ranka šonan.

XIII.

1-2-3-4. Kojos, kaip XII; rankas kelt šonais į viršų, lenkiant per alkūnę ir riešą (keliant delnus atgręžt į viršų).

XIV.

1-2-3-4. Kojos palieka taip pat, rankas leist žemyn iki pečių aukščio; delnai leidžiant į oropusę.

XV.

1-2-3-4. Kairę koja pristatyt; rankas plastiškai leist žemyn.

XVI.

1-2. Pasisukt.

3-4. Palikt ramiai.

Sustatyt galima šitaip, jei nedaug žmonių. 1 daro, kaip nurodyta, antrieji tik į antrą pusę.

2	2	1
	2	1
	1	
2		1

Arba šitaip:

1	2
---	---

2	1	1	2	1
---	---	---	---	---

2	1
---	---

Nešimas ir imtynės.

I.

Šie mankštūnimai priskiriami prie žaidimų. Visų lavinimosi smulkmenų čia neparašinėsime. Atskirais atsitikimais pats galės instruktorius reikalingų nurodymų suteikti.

Bendrosios taisyklės šios: didžiausias dėmesys ir drausmė. Kartais žaidimas gali būt vienam kitam žalingas: blogai žaidėjų nuteikt ar įgrist. Pastebėjus tokių žymių—

žaidimas pertraukti. Vienodai mankštinti abi žaidėjų puses.

Vadovas, sekdamas žaidimų eiga, turi žiūrėti, kad ankščiau minėtos taisyklės būtų išlaikomos. Jis turi aiškiai nurodyt, kada mankšta pradėt, kada ji baigt. Įsakymai: pradėt! Turi būt tuoj vykinami. Įmtynių dalyviai turi būt lygaus maždaug stiprumo. Šalia reikia pastatyt draugus, kurie nelaimėi ištikus pagalbėtų.

Kaipo priruošiamieji mankštinimai gali būt šie:

1. Karaliaus sostas. Šis žaidimas geriausiai duodasi trims. Žaidėjai stovja vienon vieton po 3. Vidurinis pasilieka vietoj o kraštutiniai daro žingsnį atgal ir sustoja priešais vienas antrą. Paskiau, vienas ir kitas kaire (dešinė) ranka paima dešinės (kaire) savo rankos čiurnį, o dešinė (kaire) palma priešais stovinčiojo kairę (dešinę). Taip padarę pritupia ir tretysis sėdasi anų sunertų rankų. Kiekviena tokia trijų žmonių grupė sudaro vienetą ir daro judesius ir sukinius į įvairias puses. Kiekvienas judesys baigiamas paliepus: sustot! Žaidėjų rolės reikia keist, taip kad kiekvienam tektų stot eilėn lygus skaičius kartų. ¹⁾

2. Druskos svėrimas. Sustoja dviese nugaromis sunėre rankas (per alkūnes), stipriai laikosi. Iš tos padėties lenkiantis priekin tai vienam, tai kitam — „Sverliama druska“.

3. Geras raitelis. Vienas neša kitą. Nešamasis sėdi raitas ant nešėjo nugaros, suspaudęs kojomis jo klubus. Jo rankomis laikosi pečių, o jį laiko už blauzdų. Antru atveju nešamasis sėdi nešėjui ant pečių. Šis jį prilaiko.

Toks nešimo būdas gali būt pakeistas kitokiu. Nešėjas nuleidžia rankas žemyn ir jose iš užpakalio įsistovja stačias nešamasis; arba nešamasis stovjasi nešėjui ant pečių.

4. Nešimas apsikabinus. Nešamasis sėdi raitas iš priesakio ir laikosi rankomis nešėjo kaklo. Nešėjas laiko už blauzdų.

5. Svirtis. Nešamasis guli ant nešėjo pečių kniupščias; žiūri į užpakalį ir savo rankomis remiasi į nešėjo kryžių. Iš tos padėties gultysis tiesiasi lanku aukštyn.

6. Žemyn nugręžtos druskos nešimas. Nešamasis nusileidžia galva žemyn palei nešėjo nugarą ir sulenktomis

kojomis kaba ant nešėjo pečių. Nešėjas jį prilaiko už blauzdų.

7. Netekusio sąmonės nešimas esti atsitikus nelaimėi. Sunkiau toks žmogus pakelti, bet tinkamai paėmus nešė nesunku. Dešinė ranka ir dešinė koja nešėjo apkabinama. Nešamasis kniupščias persveriamas ant peties galva į priešakį ir rankomis prilaikomas.

8. Vertimas per galvą. Atliekamas trise. Du suneria savo rankas, vieną porą rankų deda trečiajam ant krūtinės. Iš tos padėties pirmą jų rankų pora keliama apatinioji verčiamojo kūno dalis, antroji pora laikoma stipriai vietoje. Gaudamas atspirti verčiamasis lenkia kojas aukštyn ir daro lanką. Gaunasi judesys panašus į persvėrimą.

Visi šie mankštinimai reikalauja didelio atsargumo. Kiekvieną porą turi sudaryti maždaug lygaus tvirtumo berniukai. Nešant ir k. žaidėjai savo judesius turi derint su vadovo įsakymais.

B. d.

Vertė J. Gudjungs.

Žaidimai,

7. Skautybė.

Į tam tikras vienodos tolumo vietas išsiunčiama skautai, kad grįžę greičiausiai atraportuotų kokius nors dalykus (namų adresus, spalvas, medžius...) Laimėjimai: pirmas grįžęs laimėja (n-1)+, antras (n-2)+... Tiesingas raportas 5+, netiesingas 0... Laimėja pliusai.

8. Plunksnos pūtimas.

Žaidžama kambary. Pučiama plunksna laikosi ore; kieno dešinėj ji nukrinta, tas gauna minusą. Galima žaist partijomis.

9. Leisk mušti.

Dvi dalys duoda po 4 skautus. Vieni jų atsitupia ir rankomis pasilima kelnų ir visą žaidimą negali jų atleist. Kiti uždeda rankas ant pečių ir kojas laiko užpakaly. Jiems nevalia kabintis rūbų, ar kaklo, ar galvos. Arklys šokinėja ir stengiasi, kad raitelis kuo nors žemę paliestų. Raiteliui nupuolus, ar arkliui rankas nuo kelių atitraukus, išira. Žaist 3 min. ×3. Triskart laimėjęs 5+ 2 kartus 3+.

¹⁾ Tuo būdu galima be neštuvų pernešt ligonį.

10. Medžių primušimas.

Vienas žaidėjų išmeta pėdos medį į aukštą ir pašaukia kurį žaidėją. Tas nutvėręs medį turi juo suduoti kitiems. Primuštieji jam padeda kitus palaikydami, kol jis suduos medžiui.

11. Primuštų grandinė.

Pirmas primuštasis susikabina su „tuo“ ir gaudo kitus. Visi primuštieji vis prisikabina į eilę. Vieta, kad būtų galima visus sugaudyti.

12. Šaudymo galerija.

Dvi grupės. Viena apsisuka ir gali lenktis, kaip nori. Antra meta sviedinį į pirmąją ir užgautasis išėina, lygiai ir nepataikęs. Meta iš eilės. Paskum atsisuka antra grupė ir meta pirmoji. Svarbu visus priešus išmušti.

13. Pilies ėmimas.

Dvi grupės, po 30 pėdų nuo pilies. Po komandos abi puola į pili, kad užimtų daugiau vietų. Žaidėjus galima stumt, traukt ir mest laukan, bet ne už rūbų. Po minutės komanda sustot ir laimėja pusę, daugiau pily turinti savo asmenų.

14. Skunk primušimas.

Žaidimas iš Sioux giminės indijonų. Kiekvienas laiko savo nosį vieną ranka, o koją antra. Jis primušamas, jei atleis kurią ranką.

15. Vaikas kepurėje.

Visi sudea savo kepurės į eilę, nuo kurios 15—20 p. yra pradžios linija. Vienas meta sviedinį į kepurės. Jei nepataiko, tai „vaikas“ įdedamas į jo kepurę, o jei pataiko, tai savininkas griebia sviedinį ir leidžia į nubėgančius. Užgautas eina mest. Gavęs 5 „vaikus“, varomas per šerengą: nusigręžia ir jam sviediniu duodama kelis kartus į nugarą.

16. Nuodai.

Apskritimas, kurio $2R=6$ pėd. Dvi skiltys sustoja ratu, bet išsimaišę, apie ratą ir skubiai sukasi aplink, stengdamiesi įstumt į ratą savo priešininkus. Įstumtasis yra užnuodytas ir pasišalina. Žaidžia, kol lieka vienas skautas; jo skiltis laimi.

Cekų „sakalai“.

Šią vasarą, birželio 28 ir 29 d. ir liepos 4—6 d. Pragoje įvyksta Cekų „sakalų“ VIII-ji šventė. Kad čekams sakalai nestovi tiek toli nuo širdies, kaip, sakysim, mūsų vlsuomenei, jaunimo pastangos, rodo tai, kad sakalų šventėj dalyvauja nebe tūkstančiais, bet ištisos 30 tūkstančių! Kuomet Lietuva sulaukusi tiek galingų sūnų!

Lietuvos sporto šventė.

L. Sporto Lyga ruošia šlais metais sporto šventę. Ji bus rugpiūčio pabaigoje. Matyt, ir Lietuva jau atmerkia akis ir nebeignoruoja sveikų jaunuomenės pastangų, jei į šiai šventei rengt garbės komitetą matom įėjusius minist. pirmin. dr. Bistrą, ministerį dr. Jokantą ir Kauno miesto burmistą p. Višį.

Sportininkams ženklas.

„Sporto“ žiniomis L. Sporto Lyga nutarė duot vispusiškai išsilavinusiems sportininkams tam tikrą ženklą. Bet skautams jis neturi reikšmės. Šiaip dalykas labaisveikintinas, nes jo tikslas sportinant lietuvius, neleisti jiems perdėt kurioj srity, o reikalauja, kaip galima platesnio išsilavinimo sporte.

Valio skautai!

Valio už tai, kad į kvietimą atsillept, kas vasarą nori keliaut po Lietuvą, atsiliepė... niekas. Laikas būtų, ypač skautams, daugiau, ne per sprindį įžiūrėt. Vis delto lauksime ir turim viltį skautus nesnausiant¹⁾.

Vilniaus ripkai sekasi.

— Gegužės 16 d. Panevėžy Pavasar. stadione žaidė Vilniaus ripką Kauno „Aušra“ su Panevėžio gimnazija. Nors panevėžiečiai gana stiprūs, bet dėl jų nesusižadimo pralošė „Aušrai“ 17:22 (aušriečių naudai). Publika be galo patenkinta, ypač šūkiu: „Lenkams Vilniaus nepaliksime“. Antaras labai gražus įspūdys padarytas Panevėžio jūros skautų, drausmingų, džentelmeniškų, gražių bernaičių, kurie kėlė laiveliais į aikštę.

¹⁾ Esamomis žiniomis yra praėjusią vasarą dariusių ilgas keliones, bet tegu atsillepia kas ką apie juos žino!

— Gegužės 22—23 d. Prienų „Žiburio“ gimnazijų olimpiadoj žaidė ripką Kybartai: Naumiestis=9:3; Kybartai: Lazdijai=4:3; Prienai: Kybartai = 4:3. Iš viso laimėjo Prienai, bet ne dėl to, kad jie kybartiečius praneštų, o dėl to, kad šie buvo pavargę.

— „Žiburio“ gimnazijų olimpiadoj vos iš Vilkaviškio gimnaz. neatėmė pereinamosios dovanos Prienai. *K. Dineika.*

— Skautai pradėjo Vilniaus ripką žaisti pirmieji tai šiauliečiai, vedami energingo Ant. Sauliaus, kurio energija net pavasarį padarė. Ir visi skautai pirmi turi stot Vilniaus ripkos žaisti!

Lietuvos Sporto Šventė.

1926 m. rugpiūčio mėn. 27, 28 ir 29 d. Kaune ruošiama visos tautos sporto šventė. Šventėje dalyvauja visos Sporto Lygos orjos ir be to šauliai ir skautai. Šventės programoj numatyta: bendrosios mankštos, lengvoji atletika, plaukimai, tautiniai ir kt. žaidimai, ir šaudymai. Prieš šventę ruošiama instruktorių kursai, kurie įvyks birželio mėn. 14 iki 24 d. Skautų orja šiuose kursuose turi 10 savo atstovų.

Del šventės reikšmės mūsų tautai kalbėti netenka. Visiems suprantama kokias žymes paliko. Dainų ir kitos šventės; nėra taip pat reikalo abėjoti ir del ruošiamos sporto šventės Lietuvoj.

Skautams itin yra svarbus šis reikalas. Mes entuziastiniai turime sutikti šį Sporto Lygos žygį ir bendromis jėgomis dėtis prie tautinio kultūrinio darbo ir kartų su visais siekti tautos labai užbrieštus tikslus.

Sporto ir Lav. Skyrius tikisi, kad skautai gausingai dalyvaus šioje tautos sporto šventėje ir savo aktyviu dalyvavimu pakels tautos bei savo orjos garbę.

Sp. L. Skyrius.

Mūsų sporto literatūros.

Jėga ir Grožis. 1—3 (26) Nr. 1926 m. sausio — kovo mėn.

Šitas skautams, rodos, pažįstamas žurnalas, netolimas jiems savo dvasia, kažin kodėl vis rečiau dienos šviesai bepasirodo... Ar jis čia, būdamas „racijonalaus sportininko“ broliis, elgiasi protingai, ar taikosi prie apystovų, o gal nenorį rekordų siekti,— sunku tikrai pasakyti. Šis numeris jau iš paviršiaus tikrai dailus: metas būtų visiems

žurnalams jo paveikslu pasekti! Turinys gana koncentruotas: „Vilniaus ripka“, „Sportas ir kultūra“, iš sportininko higienos ir kita kalba už save. Todel, aišku, kad jis bus kiekvienam skautui, ypatingai vadovams paranki priemonė... na kad ir galvos sportu.

„Sportas“, Liet. Sporto Lygos org. 4 Nr.

Kaip Sporto Lygon, taip ir šin „Sporto“ numerin telpa, paprastai ir aiškiai tariant, daugelio plaukų sportininkai. Šis numeris ypatingai gausus rašytojais, sumobilizuotas visos šiaip jau išsisklaidžiusios jėgos. Plačiai aprašyta visų organizacijų istorijos ir sporto keliai. Be kitų skautams didelės vertės turi dr. Jurgelionio straipsnis (dalis jo Skautų kursuose skaityta) apie organizmo raidą sulig amžium. Tas mintis skautų vadai gali visada įsidėmėti, nes jie yra atsakingi už jaunuolių sveikatą, grožį, ateitį. Kitomis temomis jis skautams daug neduoda.

J. Macelis.

Sp. ir Lav. Skyr. Pranešimas.

Sporto įrankių galima gauti Kaune Priebačio krautuvėj Laisvės Al, 63. Skautų orjai duodama 10% nuolaidos.

S. L. Skyrius.

Nauji leidiniai.

Sportas 36 N 1926 m. balandžio m. Kaina 1 l. 50 cnt. Lietuvos Sporto Lygos leidinys.

Šaltinis 9 N Marijampolė 1926 m. Gegužės 6 d.

Šiaurinė 2 N 1926 Vasaris m. Kedainių Tunto neper. leid.

Žvalgas 4 N 1926 m. balandis. Jurbarko skautų laikraš. Kaina 40 cnt.

Redakcijos atsakymai.

S-puif. Eilėraščiai silpni.

P. žilnutė suvėluota netalpinsime.

Visiems, kurie mus atmena, dėkojame

Redakcija.

Leidžia — Vyriausias Skautų Štabas.

Redaktorius: Skautininkas V. Baniulis.

„Raidės“ spaustuvė Kaunė, Kęstučio g. 44. Tel. 758

06963

Visiems pavizdys!!

„Skautų Aidas“ gali išsilaikyti tik tuomet, jei visi skautai jį skaitys ir punktualiai prisiuntinės pinigų už išparduotus „Sk. A.“ Nr. Savo laiku tas buvo paskelbta „Sk. A.“

„Pavyzdingumo“ rekordą pasiekė. Pavežio Tuntas (neatsilygino nė už vieną Nr.)

Siųsta Tuntininkui sumoje 450 lt.

Mažeikiai siųsta Titui 75 lt.

Pilviškis „ Krulickui 70,5 lt.

Linkuva „ Valiulytei 40,5 lt.

Joniškėlis „ Račkauskui 25 lt.

Rietavos „ Jazui 21 lt.

Naumiestis „ Račiuliui 20 lt.

Giedraičiai „ Rinkevičiui 15 lt.

Maletai „ Leščliui 15 lt.

Primintina, ir Šiauliams likusiąją dalį sumoje 236 lt. skubiai prisiųsti. Skautai turi būti skautais!

Red. ir Adm.

Stovyklos.

Skautų roverių stovykla 1926 m.
liepos mėn. 21--31 d.

1. Stovykloje galės dalyvauti visi skautai vyčiai, norį būti skautų instruktoriais vyresnieji skautai, draugininkai, visų laipsnių skautininkai ir kiti vyresnieji, turį nemažiau 18 metų amžiaus. Dalyviai turi būti jau susipažinę su skautais teoretiškai (perskaite „Pirmuosius skauto žingsnelius“, „Skautybę“ bei kitą prieinamą sk. literatūrą).

2. Kiekvienas dalyvis pirmą stovyklos dieną turės sumokėti 35 litus pragyvenimo išlaidoms padengti. Vietoj pinigų dalies, galima atsivežti nedaugiau kaip už 20 litų šių produktų: sviesto — 7 lt. klgr., lašinių—4 lt. klgr., kumpio — 2 lt. klgr., kiaušinių—1,5 lt. klgr., dešimtis.

3. Stovyklos dalyviai sudarys draugovę. visi bus taikomi paprastais skautais. Bus skiltys. Draugininkas bus skautininkas Viktoras Čečeta. Instruktorius — skautininkas Ignas Tomašauskas.

4. Visi dalyviai turi: kuprinę (skaut. ranką), ranksluoštį, muilą, dantims šepetėlį, dvi šiltas antklodes, tuščia čiužinį, tuščią maišelį pagalvei, emaliuotą lėkštę, puoduką, peilį, šaukštą, šakutes, pašelį, švarų blokotą.

5. Skautų uniforma visiems dalyviams privaloma. Kelnaitės turi būti trumpos, aukščiau kelių. Laipsnių ženklus reikės nusifimti prie laužo pirmąjį vakarą.

6. Tiems stovyklos dalyviams, kurie pasirodys stovyklos metu turį pakankamai skautams vadovauti charakterio ir įsigiję praktiškų ir teoretinių skautiškų žinių, Lietuvos skautų šefo vardu bus duodami atitinkami ženklai.

7. Palapinės ir virtuvės įnagiai bus parūpinti.

8. Valgį virs stovyklos dalyviai skiltimis paeiliui.

9. Kasdieninė tvarka, bendrai imant, bus sekanti 7.00 keltis. Skautiškos kūno mankštos.

8.00 Pusryčiai

9.30 Palapinių apžiūrėjimas. Vėlavos pakėlimas. Malda.

9.45 Pirmas praktiškas užsiėmimas.

11.00 Antras pr. užs.

12.00 Trečias pr. užs.

13.00 Pietūs

15.00 Ketvirtas pr. užs.

16.00 Prlešpiečiai

16.30 Penktas pr. užs.

16.30 Šeštas pr. užs.

19.30 Vakarienė

12.00 Laužas

22.00 Malda

22.30 Gulti. Gęsta švlesos.

10. Dalyviai renkasi liepos 21 d. 15 val. Kaune Šaulių Sąjungos būste, Laisvės alėja 26 nr.

11. Pranešti apie norą vykti reikia iki 1-mo liepos.

Adresas: sktn. V. Cečeta, Vyriausias skautų štabas, Kaunas, Laisvės alėja 26 nr.

1926 mt. liepos mėn. 7 dn. prasidės Lietuvos Vyresniųjų skaučių stovykla ir tęsis 2 savaitė. Stovyklos vieta—netoli Palangos, prie jūros kranto. Pragyvenimas stovykloj kainuos 50 litų pilnais (dalį gali-

06963/1926
ma užmokėti produktais). Stovykloj galės dalyvauti draugininkės, jų padėjėjos, skitininkės ir d-kių rekomenduotos skautės (ne jaunesnės 15 mt.) Kadangi stovykloj bus praeinama laipsnių patyrimo programos (svarbiausia praktinė dalis), tai būtų gera, kad skautės prieš atvyksiant stovyklon pačios praeitų teoretinę dalį.

Pageidaujama, kad iš kiekvienos d-vės atvyktų nors viena skautė. (Jei negali savo lęšomis, tai nors draugovės). Atvykusios galėsime arčiau susipažinti, pasidalinti mintimis, pasitarti rūpimais klausymais, pasemti reikalingų žinių, kad grįžusios galėtumėm tinkamai tęsti toliau pradėtą darbą.

Skaučių skyrius.

„Pavasaris“

Kaimo jaunimui taikomas laikraštis sekantį Nr. skirs vien tik skautams.

Visi skautai grįžę į kaimus užsakykit jį savo sesutėms, broliams ir draugams, o 30 gegužės Nr. įsigykit patys.

ekite naujausią literatūrą

Jau išėję:

Tysliava. Auksu lyta (eilėraščiai) — 2 lt.

Tysliava. Tolya (eilėraščiai) — 2 lt.

O. Henry. Amerikoniškos apysakos — 1 lt.

Kazys Binkis. Šimtas pavasarių (eil.) — 2 lt.

Netrukus išeis:

Salys Šemerys. Liepsnosvaidis širdims deginti (eilėraščiai).

Stasys Santvaras. Raudos (eilėraščiai)

P. Tarulis. Gyvas stebūklas [proza].

KREIPKITĖS: Pr. Stiklius, Kęstučio g. 44 Kaune. Tel. 758.

Pastaba: Imantiems vieno leidinio nemažiau 10 ekz., nuolaida 35%. Knygos siunčiamos anđetu mokesčiu.